

**адна
зямля**



Маладзечна, Вілейка, Сморгонь, Ашмяны, Валожын, Мядзел, Астравец, Мінск

РЭГІЯНАЛЬНАЯ газета

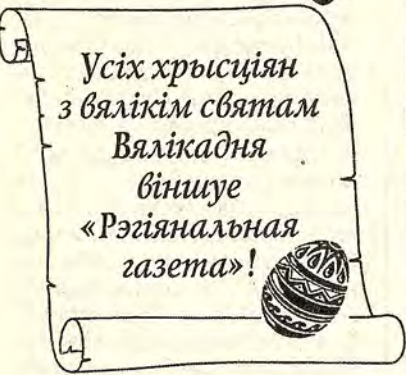
9 красавіка 2004 года

№ 15 (468)

Выходзіць па пятніцах. Выдаецца з красавіка 1995 года

Тэлетызень 18
Поўныя праграмы «Рэсія» і «НТВ»

Навіны рэгіёну



Гай замест градаў

МЯДЗЕЛ. У мінулую суботу ў цэнтры горада на месцы агародаў па ініцыятыве аддзела па справах моладзі райвыканкама мядзельскія хлопцы і дзяўчаты пасадзілі 100 бярозак. Саджанцы выдзеліў нацыянальны парк «Нарачанскі».

Святлана ЦІШКО.

Збіраліся асы

ВАЛОЖЫН. У івянецкім Польскім доме прайшоў рэгіянальны конкурс для школьнікаў «Ас арфаграфіі». Праводзілі яго прадстаўнікі пасольства Польшчы і Саюза палякаў.

Наталля ШТЭЙНЕР.

У Іспанію і Польшчу

ВІЛЕЙКА. Тры тыдні ў Іспаніі і Польшчы адпачнуць дзеці 7-12 гадоў. Гэта дзеці-інваліды III групы, а таксама хлопчыкі і дзяўчынкі з няпоўных, шматдзетных і апякунскіх сем'яў.

Ірына РАБУШКА.

Для навучэнцаў

МАЛАДЗЕЧНА. Акцёры тэатра лялек «Батлейка» сустрэліся з іншагараднімі навучэнцамі мясцовага гандлёва-эканамічнага каледжа. Адначасова працавала выстава лялек і архіўных фотаздымкаў.

Ірына РАБУШКА.

Сам падпаліў

АСТРАВЕЦ. У Лошы згарэла 6 тон фуражу. Гаспадар, займаючыся ўборкай саду, згроб старое лісце ў кучы і запаліў. Вецер перакінуў агонь на хлёў.

Ірына РАБУШКА.

Пад новым дахам

АШМЯНЫ. Харчовы міні-рынак адчыніўся ў былым тэхналагічным будынку райбыт-кампіната, які выкупіў прадпрыемства Рамуальд Улан. Пасля рамонт тут сталі працаваць 9 прадпрыемстваў.

Мікола ГАЙДУК.

«Творцы з Вётхава»

СМОРГОНЬ. Такая выстава адкрылася ў музеі. Прывесчана яна літаратуразнаўцу Арсеню Лісу і настаўніку малявання Паўлу Южыку.

Марына СЛІЖ.

Прайшоў Дзень птушак

МАЛАДЗЕЧНА. Дзіцячы сад №25 не першы год паглыблена займаецца экалагічным выхаваннем. 4 красавіка там святкавалі Дзень птушак.

Бацькі выхаванцаў Мікалай Папрукайла, Наталля Лебядзінская і Віктар Стасевіч арганізавалі выставу малюнкаў, сярод якіх былі птушка 2003 года — гарадскі верабей і птушка 2004 года — гарадская ластаўка. Бацькі Міхаіл Зянько, Таіса Шапцябой і Ганна Папрукайла прымалі ўдзел у арганізацыі гульні з дзецьмі. Адказнымі за свята былі дзеці 3-4 гадоў, якія з гонарам чыталі вершы, з захапленнем спявалі песні і вадзілі карагоды. Тата Марыны Віхлянцавай Дзмітрый Віхлянцаў зрабіў шпакоўню. Дзеці дапамагалі знайсці належнае месца для птушынага доміка, сачылі за тым, як яго замацоўвалі на бярозе. Цяпер з нецярпеннем чакаюць нава-сёлаў.

Робота па экалагічным выхаванні ў садзе вялася на працягу года. Кожны дзень дзеці назіралі за птушкамі на «птушыным слупе» (былая таполя, ад якой застаўся трохметровы слуп, да якога прымацаваныя шпакоўня і разнастайны корм). Узімку птушкі ніколі не былі галодныя на пляцоўках сада: іх заўсёды частавалі дарослыя і дзеці.

У бліжэйшы час дзіцячы сад плануе наладзіць супрацоўніцтва з грамадскай арганізацыяй «Ахова птушак Беларусі» і стаць яе сябрам.

Алена КІЗІЦКАЯ.

ДАВЕДКА. Грамадская арганізацыя «Ахова птушак Беларусі» (АПБ) — дабрачынная арганізацыя, якая была заснавана ў 1998 годзе дзеля захавання біялагічнай разнастайнасці. Адна з дамбаў, пабудаваных летам 2002 года для выратавання ад пажараў балота Ельня на Віцебшчыне, была ўзведзена цалкам за кошт узносаў сяброў АПБ.

Мы разумеем, — гаворыцца ў праграмных дакументах арганізацыі «Ахова птушак Бе-



Маладзечанец Дзмітрый Віхлянцаў зрабіў шпакоўню і павесіў яе на бярозе паблізу дзіцячага сада №25, дзе выхоўваецца яго дачка Марына. Акцыя адбылася ў прысутнасці дзетак і работнікаў сада 2 красавіка — незадоўга да Сусветнага дня птушак.

Фота Алены КІЗІЦКАЯ.

ларусі», — што немагчыма адразу вырашыць усе экалагічныя праблемы, якія паўстаюць сёння, раз і назаўсёды выратаваць усіх птушак, якім

пагражае небяспека. Але мы гатовы рабіць гэта, гатовы дапамагчы ўсвядоміць кожнаму, што не толькі ад яго дзеянняў, але і ад яго светапогляду сё-

ня залежыць багацце і разнастайнасць жывёльнага свету нашага заўтра, будучыня нашай краіны — Беларусі.

<http://apb.iatp.by>

ридара РАЗУМНОЕ РЕШЕНИЕ!

Комплекс коммунальной и дорожно-строительной техники:
■ Коммунальная техника ■ Спецтехника на базе МТЗ
■ Дорожно-строительная техника для перевозки нефтепродуктов
■ Автопогрузчики вилочные
(017) 285-67-92, 285-67-66, 285-73-82, 285-73-83

Выпраўленне недакладнасці. У мінулым нумары «РГ» у інфармацыі «Зграў дашчэнт» гаварылася, што за апошнія 3 месяцы на Вілейшчыне ў пажарах загінулі 15 чалавек. На самой справе ў гэты час загінула 5 чалавек.

Музыка выбрала яго

Найбольш выразныя ўспаміны прафесара Міхаіла Казінца звязаныя з яго дзедам Януком, які навучыў будучага маэстра арац, касіць. Міхась марыў стаць шафёрам. А стаў — рэктарам акадэміі музыкі, прафесарам і кіраўніком аркестра імя Жыновіча.

2-я старонка



Музыка выбрала яго

Дадатковыя лінейкі з жыцця прафесара Міхаіла Казінца

ВІЛЕЙКА. Не так даўно чарговы раз у Палацы культуры гучала музыка ў выкананні Нацыянальнага акадэмічнага народнага аркестра Рэспублікі Беларусь імя Іосіфа Жыновіча пад кіраўніцтвам Міхаіла Казінца. Але на гэты раз канцэрт быў асаблівым – ён прысвячаўся пяцідзясяцігоддзю Вілейскай школы мастацтваў. А сам Міхаіл Антонавіч калісьці скончыў гэтую школу.

Сёння Міхаіл Казінец жыве ў Мінску, кіруе двума аркестрамі (яшчэ і сімфанічным аркестрам Акадэміі музыкі “Маладая Беларусь”), з’яўляецца рэктарам Беларускай дзяржаўнай акадэміі музыкі. Я вучуся ў сталіцы. Аднак сустрэліся мы менавіта ў Вілейцы, дзе і пачалі размову.

Гармонік, трактар і кася

Міхаіл Антонавіч нарадзіўся ў прастай сялянскай сям’і, аднак гэта не перашкаджала ёй быць у той жа час вельмі музычнай. Дзед Янук іграў на скрыпцы, а маці Міхаіла, Людміла Антонаяна, спявала беларускія народныя песні, адтуль хлопчык і пераняў любоў да фальклору. У роднай вёсцы Цынцавічы Вілейскага раёна Міхаіл сам навучыўся іграць на гармоніку. Цікава, што ён не мог нідзё пачуць прафесійнага выканання музычных твораў, бо вёска была без электрычнасці і не існавала нават магчымасці паслухаць музыку па радыё. Ужо тады Міхаіл больш часу праводзіў з гармонікам, чым у школьным класе: пастаянны ўдзел у мастацкай самадзейнасці, дэманстрацыях, розных вечарынах і канцэртах.

Сёння Міхаіл Антонавіч з задавальненнем узгадвае дзяцінства. І найбольш выразныя ўспаміны звязаны з дзедом Януком. Ён навучыў хлопца катацца на ровары, шмат чаго яму дараваў. Перадаў навуку араць, касіць, ды так, што хлопчык лічыў сябе выдатным касцом. Маці навучыла яго жаць. Дзіцячыя ўспаміны звязаны таксама і з трактарам. Гэта было вялікае шчасце пабегач за ім па полі, пасядзець на прычэпе, а трактарыст уяўляўся своеасаблівым героем. Міхаіл Казінец марыў стаць шафёрам. Калі да іх у вёску дзесьці раз ў паўгода прыездзіла машына, то хлопцы беглі за ёй, каб падыхаць яе дымам, пылам, што ўздыхаўся клубамі з-пад шурпатах колаў.

Музыка па нотах

Пасля сканчэння сямігодкі ў 1952 годзе Міхаіл пайшоў у



Міхаіл Казінец.

Фота Мары ЖЫЛІНСКАЙ.

восьмы клас сярэдняй школы №1 у Вілейцы. У той жа год ён пайшоў у музычную школу, дзе пачаў іграць на баяне. Хлопцу было ўжо чатырнаццаць гадоў, а большасць з выхаванцаў – усяго каля сямі. Аднак гэта не было перашкодай у іх адносінах. Вайна шмат чаго пераблытала, таму такая з’ява не была незвычайнай. Музычную школу Міхаіл скончыў за тры гады: з першага класа перайшоў у трэці, а з трэцяга адразу ў выпускны пяты. Мабыць, дапамагла музычная самаадукацыя, уменне іграць на слыху, ды і ўзрост дазваляў засвойваць інфармацыю значна хутчэй за астатніх вучняў. Аднак вялікую цяжкасць складала ігра на нотах. Няпроста было зразумець, якія ноты пішуцца над лінейкамі, якія – пад імі. Асабліва цяжка даводзілася з дадатковымі лінейкамі. Міхаіл Антонавіч прызнаецца, што калі партыю для правай рукі вывучаў па нотах, то левай падбіраў сам.

Затым з 1956 па 1960 гады была вучоба ў Віцебскім музычным вучылішчы. Толькі тады юнаму музыканту давялося пачуць ігру сімфанічнага аркестра ў жывым гучанні. А ўвогуле, галоўным сродкам музычнай інфармацыі была радыё. Але Міхаіл Антонавіч усё роўна лічыць той час

вельмі цікавым і музычна насычаным, бо ён сам амаль ніколі не развітваўся з інструментам.

Пасол культуры беларускай

Пасля скончэння Беларускай дзяржаўнай кансерваторыі спачатку па класе баяна, а затым факультэт оперна-сімфанічнага дырыжыравання. І ўжо калі ў 1972 годзе Міхаіл Казінец быў на 4 курсе вучобы на другой спецыяльнасці, Іосіф Жыновіч запрасіў яго, як музыканта, які падае вялікі надзеі, дырыжорам да сябе ў аркестр. А ў 1975 годзе малады музыкант стаў і яго мастацкім кіраўніком. Міхаіл Антонавіч лічыць, што менавіта праз аркестр ён пазнаў свет: “І калі нейкае ў мяне імя ёсць, то, безумоўна, гэта дзякуючы таму, што лёс мне даў магчымасць працаваць у такім выдатным аркестры. Я лічу, што гэта інструментальны голас зямлі беларускай”. Дарэчы, гэта адзіны ў свеце прафесійны аркестр беларускіх народных інструментаў.

Калектыву аркестра аб’ездзіў з канцэртамі ўсё былы Саветскі Саюз: ад Мурманска да Уладзівастока, ад Магадана і да Кушкі. Бывалі часы, калі музыканты гастраліравалі па 6-

7 месяцаў за межамі Беларусі. Яны пабывалі ў Германіі, Польшчы, Кітаі, Турцыі, Румыніі, Індыі. Аркестр з’яўляецца як бы пасрэднікам паміж Беларуссю і іншымі краінамі, паслом культуры нашай краіны за мяжой. Праз яго іншаземцы даведваюцца пра Беларусь. Аднойчы Міхаілу Антонаявічу давялося для дзесяцітысячнай плошчы слухачоў у Боне растлумачаць, што ёсць такая краіна ў цэнтры Еўропы і завецца яна не Weisrusland, а Беларусь.

Выступленні перад аўдыторыяй – заўсёды асалода. А калі гэта яшчэ і землякі, то прыемна ўдвая, але ж узростае і адказнасць перад публікай. Міхаіл Казінец кажа: “Мы часам не ведаем, які адукацыя з сапраўдным мастацтвам. Калі гады 3-4 назад аркестр “Маладая Беларусь” прыездзіў у Вілейку з “9-й сімфоніяй” Бетховена, было паўтары гадзіны вялікай цішыні. А пад канец зала апладзіравала ад душы, ён усё зразумеў, таму што музыка вялікая. І гэта мяне ўразіла. Многае ўва мне самім пахіснулася. І цяпер я не баюся паказаць музыку, якая на першы погляд можа падацца незразумелай. Калі гэта сапраўдная музыка, вялікія пачуцці з выдатнай гармоніяй і выкананнем, яны заўсёды знайдуць адэкватныя адчужанні слухача”.

Шчаслівы чалавек

Міхаіл Антонавіч кажа, што вельмі добра патрапіў у прафесію, нават яна сама выбрала яго. І цяпер вельмі цяжка сказаць, чым бы ён займаўся, каб не музыка. Аднак ёсць у яго яшчэ адна любімая справа – земляробства. Дача – гэта тое месца, дзе можна адпачыць ад прафесіі, пабыць дзіцем прыроды. Але і тут у час водпуску Міхаіл Антонавіч пакрыху рыхтуецца да наступнага канцэртнага сезона. Для яго вялікае шчасце мець магчымасць пераключыцца з зямлі на партытуру і наадварот.

Дачка Міхаіла Казінца, Вікторыя, пайшла па шляху бацькі і звязала сваё жыццё з музыкай. Сын Юрый хоць і скончыў на выдатна музычную школу, аднак прафесію набыў ва ўніверсітэце інфарматыкі. А ўнукі ўжо, як кажа сам Міхаіл Антонавіч, музыкай не цікавяцца.

Увогуле, Міхаіл Казінец – гэта той чалавек, які зараджае добрым настроем. Ды што тут казаць, калі на пытанне “Ці лічыце Вы сябе шчаслівым?”, ён адказвае “Так. Безумоўна”.

Яўгенія МАНЦЭВІЧ.

■ думкі ўслых

Андрэй, верабей...

Па тэрыторыі дзіцячага сада гаманлівай чародкай бегалі дзеці. Раптам ад вясёлага, шумнага гурта аддзялілася рослая дзяўчынка ў зялёнай шапачцы і тоненькім галаском не сказала, прапела: “Андрэй, верабей, на кані катаўся”.

“Света, супакойся, а то тату раскажу”, – сярдзітым голасам папярэдзіла выхавальніца і паглядзіла на галюўцы хлопчыка, што стаяў побач. Напэўна, гэта Андрэй, падумала я і не змагла стрымаць усмешкі. У дзіцінстве, якое цяпер здаецца такім далёкім, гэтымі самымі словамі сама дражніла брата.

“Мам, а з мяне дзеці ў школе смяюцца, – гэта ўжо скардзіцца на жыццё мой сын-першакласнік. Кажуць, Сліж, зараз мы на табе пакатаемся”. “А хто так кажа?” – цікаўлюся я. “Бычкоўскі”, – з гатоўнасцю адказвае ён. “Сліж, гэта рыба, – тлумачу яму я, – а вось на Бычкоўскім і сапраўды можна пакатацца”.

Закончыць школу і застацца без мянушкі немагчыма. Прычым дастаецца як дзецям, так і педагогам. Настаўніка гісторыі, які нікому не даваў спуска, вучні называлі Феадальны Гад, а геаграфічку – Муха цэ-цэ. Выкладчык чарчэння меў гонар насіць мянушку Цыркуль, прыбіральшчыца – Швабра, а настаўніка фізкультуры ўсе называлі Гантэль.

Славіцца мянушкамі і наша беларуская вёска. Прыедзьце, напрыклад, у тую ж Гародзьку, што ў Валожынскім раёне, і паспрабуйце спытацца ў першага сустрэчнага, дзе жывуць Станкевічы. “А вам каго, Азерскіх, Пахомчыкавых, Ануфрэвых, Бландзінаў, Зайчыкавых, Іванавых, Афінэравых?” – тут жа спытаюцца ў вас, бо даўно ўжо прывыклі адрозніваць аднафамільцаў не па імёнах, а па мянушках, якія перадаюцца з пакалення ў пакаленне. Ганькай Азерскай, хоць мела сапраўднае прозвішча Станкевіч, была мая бабуля, гэтак жа называлі бацьку, клічуць маці, брата. І пляменнікам яго, а маім дзецям, кажуць на вуліцы ўслед: “Гэта ж Азерскі Пашка і Максім”. “Я таксама буду ў вашай кагорце?” – нека пажартаваў муж. “Навошта, ты ж Гарачкаў”, – у тон яму адказала я, бо маю свякроў таксама ніколі не завуць па прозвішчы. Колькі ведаю яе – столькі яна Галя Гарачкава.

Падчас камандзіроўкі ў адну з вёсак раёна папрасіла вясковага дзядка палічыць, колькі ў іх засталася жылых хат. “Мікіціха, Чарачка, Нутрыя, Сюля, Гейдра, Касманаўт, Артыстка”, – загінаючы пальцы пачаў лічыць той. “А Артыстка як прозвішча?” – спыталася ў яго знянацку. “Ці ж я ведаю, – хітравата ўсміхнуўся дзед. – І піянеркай Артысткай звалі, і пенсіянеркай так клічуць. Можа, сама і памятае. А мне нашто?”



Разважала Марына СЛІЖ.

Словам шчырым адгукнецца

МАЛАДЗЕЧНА. Маладзечанская раённая цэнтралізаваная бібліятэчная сістэма мае даўнюю і трывалую сувязь з пісьменніцкай арганізацыяй нашай краіны. За мінулы месяц яе работнікі арганізавалі некалькі літаратурных вечароў, сустрэч з выдатнымі дзеячамі беларускай культуры і літаратуры.

У пачатку сакавіка ў госці да чыгачоў Радашкавіцкай гарпа-

сылковай бібліятэкі завіталі галоўны рэдактар гуманістычнага часопіса “Вожык” пісьменнік Алесь Пісьмянкоў і бард Пётр Русаў. Сустрэча адбылася шчыра і сардэчна. Вершы, якія арганічна перапляталіся з аповедамі пра асабістае жыццё, гукі гітары стваралі атмасферу цеплыні, ўзаемаразумення і пачуццёвага адзінства. Напрыканцы вечарыны прысутныя мелі ўнікальную магчымасць набыць кнігі

гасцей і атрымаць аўтографы.

Праз некалькі дзён у памяшканні Вязінкаўскай сельскай бібліятэкі прайшла цікавая сустрэча з пісьменніцай, кіраўніком творчага аб’яднання “Літаратурнае прадмесце” Людмілай Рублеўскай і яе маладымі сябрамі Алесем Спіцыным, Аксанай Спрычан і Вікай Трэнас. Вучні і настаўнікі мясцовай школы ўважліва слухалі выступленні пісьменнікаў, шчыра рэагавалі

на розныя здарэнні, што адбываліся ў іх жыцці. А потым задавалі разнастайныя пытанні пра жыццё і творчасць.

Такія сустрэчы не праходзяць бясследна. Яны прымушаюць задумацца аб сэнсе быцця, аб вечным і часовым, аб месцы літаратуры ў жыцці чалавечнага і аб лёсе роднай мовы. Дапамагаюць словам шчырым адгукнуцца ў наступных пакаленнях.

Наталля ПЛОТАВА.

Эканоміка пакуль жывая

І гэты шанс трэба скарыстаць

МАЛАДЗЕЧНА. Такой думкі прытрымліваецца экс-старшыня нацыянальнага банка Беларусі Станіслаў Багданкевіч. Аб гэтым ён сказаў карэспандэнту «Рэгіянальнай газеты» падчас гутаркі ў сценах рэдакцыі.

У мінулую суботу ў рэдакцыю «Рэгіянальнай газеты» наведліся прадстаўнікі кааліцыі «Пяць плюс». Размова ішла аб палітычнай сітуацыі ў краіне, аб месцы Беларусі ў міжнароднай супольнасці.

Наш зямляк ганаровы старшыня Аб'яднанай грамадзянскай партыі Станіслаў Багданкевіч даў кароткае інтэрв'ю «Рэгіянальнай газеце».

Ён раскажаў аб нядаўнім візіце дэлегацыі дзесяці беларускіх палітыкаў, сярод якіх былі дэпутат Палаты прадстаўнікоў Нацыянальнага Сходу Беларусі Вольга Абрамава, Станіслаў Багданкевіч, лідэр партыі працы Аляксандр Бухвостаў, лідэр Народнай грамады Мікалай Статкевіч. Беларусы прыбылі па запрашэнні расійскіх палітыкаў, блізкіх да атчэня Уладзіміра Пуціна. Сустрэчу папярэмна вядлі старшыня фонду «Палітыка» Анатоль Ніканаў і Сяргей Караганаў, старшыня Савета па знешняй і абароннай палітыцы.

Па словах Багданкевіча, Караганаў у адным са сваіх выступленняў гаварыў, што дасягнуць злучэння Расіі і Беларусі ва ўмовах праўлення Лукашэнкі немагчыма. І гэта ёсць пункт гледжання Пуціна. Шмат было ўдзелена ўвагі апошняму «газаваму скандалу».

Станіслаў Багданкевіч сказаў карэспандэнту «РГ», што яго пазіцыя адносна газу — пралукашэнкаўская: «Расія сваімі дзеяннямі падыграла расійскім шавіністам».

На думку Багданкевіча, даўшы магчымасць беларускім палітыкам выступаць на расійскім тэлебачанні, можна дабіцца куды больш дзеля пераменаў у адносінах Расіі і Беларусі, чым перакрываць газу.

Думкі расіян на гэтай сустрэчы не былі аднолькавымі. Былы расійскі дыпламат Анатоль Адамшын, напрыклад, зазначыў, што атчэня Пуціна неаднароднае. Некаторыя прадстаўнікі сілавых структур лічаць, што для Расіі вельмі важная прысутнасць расійскіх ваенных баз (у тым ліку ля Вілейкі — рэд.). Ніканаў жа не



Станіслаў Багданкевіч у рэдакцыі «Рэгіянальнай газеты» ў суботу, 3 красавіка. Фота Юліяні МАНЦЭВІЧ.

пагадзіўся, сказаўшы, што ў сённяшняй Еўропе няма пагрозы для Расіі, а функцыі баз ля Ганцавічаў і Вілейкі могуць выконваць і іншыя.

На маскоўскай сустрэчы шмат гаварылася аб эканоміцы дзвюх краін. Пераважная большасць выступоўцаў пагаджалася з тым, што сёння адсутнічае аднагопавасць рыначных эканомік. У Беларусі, у адрозненне ад Расіі, рынкавыя рэформы тармазяцца.

На думку Станіслава Багданкевіча, і пра гэта ён сказаў у рэдакцыі «РГ», Беларусі патрэбны час, каб навярстаць упущанае. Мы адстаём у рынкавых пераўтварэннях ад нашых суседзяў. Таму не трэба імкнуцца неадкладна ў саюз з Расіяй, але таксама нельга неадкладна ісці ў Еўрапейскі саюз.

«Нейтралітэт — канстытуцыйная норма. І мы ў Аб'яднанай грамадзянскай партыі

прытрымліваемся гэтага і не выступаем за неадкладнае ўваходжанне Беларусі ў нейкія блокі, у тым ліку і НАТО».

На пытанне карэспандэнта, ці ёсць пры сустрэчах з простымі грамадзянамі складаныя пытанні для яго, Станіслаў Багданкевіч сказаў, што такіх пытанняў няма. Пацкавіліся мы і адносінамі да магчымай адзінай валюты Беларусі і Расіі. Былы старшыня Нацбанка сказаў, што вырашэнне пытання агульнай валюты проста трэба адкласці галоў на 10. А там будзе бачна, што рабіць агульнай валютай — расійскі рубель, а можа быць, і еўра:

— У нас з Расіяй няма аднастайнасці ў заканадаўствах. Падаткі, прыкладам, на 9 працэнтных пунктаў вышэйшыя, чым у Расіі. Не створаны і іншыя ўмовы для злучэння. Працэс збліжэння краін у Еўропе патрабаваў стварэння

Станіслаў Багданкевіч

Старшыня назіральнага савета Незалежнага інстытута сацыяльна-эканамічных і палітычных даследаванняў, доктар эканамічных навук, прафесар.

Нарадзіўся 1 студзеня 1937 года ў вёсцы Шапавалы ў сённяшнім Валожынскім раёне.

Працаваў у банкаўскіх установах. У тым ліку ў Маладзечне.

У 1991 — 1995 — старшыня праўлення Нацыянальнага банка Беларусі.

Быў кіраўніком ад Беларусі ў Міжнародным валютным фондзе і Еўрапейскім банку развіцця і рэканструкцыі.

Галоўны распрацоўшчык беларускага банкаўскага заканадаўства і незалежнай грашова-кредытнай і банкаўскай сістэмы.

Дэпутат Вярхоўнага Савета 13 склікання.

Ад 2000 года — ганаровы старшыня Аб'яднанай грамадзянскай партыі. Мае трох сыноў. У Маладзечне ў Станіслава Багданкевіча жывуць дзве сястры, пахаваныя бацькі і брат.

ажно 5 спецыяльных агульных фондаў, якія спрашчалі і спрашчаюць уваходжанне ў Еўрасаюз новых членаў. Такіх фондаў, як, напрыклад, для падтрымкі сельскай гаспадаркі ў адсталых краінах.

Станіслаў Багданкевіч урэшце ўпэўніў, што калі справа дойдзе да рэформаў, у нас будзе каму іх праводзіць:

— У нас у сярэднім звязе кіравання ёсць адукаваныя спецыялісты. Я не кажу, што ўсе. Хай сабе 10% кваліфікаваных адукаваных кадраў. Але іх дастаткова, каб праводзіць рэформы. Што яны ёсць, мяркую хача б па тым, колькі і якіх мне паступае дысертацый ад маладых навукоўцаў на разглед.

Ведаецца, цяпер з пад'езда не выйсці — столькі аўтамабіляў настаўлена. Значыць эканоміка да гэтага часу ў Беларусі жыве.

Аляксандр МАНЦЭВІЧ.

Курсы валют НБ РБ

	1.4 руб.	8.4 руб.
Долар ЗША	2150,00	2152,00
Еўра	2629,77	2599,51
Злоты	556,06	550,88
Літ	761,93	752,91
Расійскі рубель	75,40	75,43

«Вулічныя» курсы ў Маладзечне
Долар

Маладзечна

Цэны на рынку

Прадукты	Цана (руб.)	31.4	7.4
Кіласа с/вэндж., 1 кг	13830	13830	
Сасіскі, 1 кг	5020	5020	
Селядзец, 1 кг	2700	3000	
Рыс, 0,9 кг	1000	1000	
Грэчка, 0,9 кг	1500	1500	
Яйкі курыныя, 1 дзес.	1510	1510	
Алей, 1 л	2000	2000	
Маянэз, 200 г	530	530	
Кава «Пеле», 100 г	2300	2300	
Шпроты, бляшанка 160 г	1150	1150	
Соус там.«Мінскі», 0,5 л	900	950	
Цыбуля рэпчатая, 1 кг	1150	1000	
Капуста, 1 кг	200	250	
Морква, 1 кг	400	400	
Лімоны, 1 кг	3000	2600	
Апельсіны, 1 кг	2300	2300	
Яблыкі, 1 кг	1050	1200	

Сялянскія прадукты

Малако, 1,5 л	600	900
Смятана, 1 л	2000	2000
Масла, 1 кг	5000	5000
Тварог, 1 кг	2500	2500
Яйкі курыныя, 1 дзес.	2000	2000
Сала, 1 кг	2800	3300
Бульба, 1 вядро	3000	2400
Яблыкі, 1 кг	1100	1100

У СТАЛІЦЫ

Паркоўка ў Мінску

МІНСК. У адпаведнасці з зацверджанай дэпутатамі Мінгарсавета праграмай развіцця аўтастанак і паркоўкаў у Мінску на 2004—2006 гады, прадугледжана стварэнне ў пяць этапаў у цэнтры сталіцы і на прылеглых вуліцах зоны платных паркоўкаў.

Як зазначаецца ў дакуменце, падчас першага этапу плануецца абсталяванне тэрыторыі пад стаянкі, абмежаваныя праспектам Скарыны, вуліцамі Няміга, Леніна, Гарадскі Вал.

Паводле БелаПАН.

ГУ «Вілейскі тэрытарыяльны цэнтр сацыяльна-абслугоўвання насельніцтва» аб'яўляе тэндэр на набыццё офіснай мэблі для комплектавання рабочых кабінетаў. Тэндэрныя прапановы прымаюцца на працягу 15 дзён з дня аб'яўлення аб'явы па адрасе: 222410, Мінская вобл., Вілейка, вул. Вадап'янава, 32. Тэл./факс (01771) 56493.

Прадаецца фарба ПФ-115. Тэл. (01773) 68042, (8-029) 7657096.

Прадаем (цана дагаворная) пчаласем'і, пчалінакеты. Тэл.: (01773) 28426 (з 20.00 да 8.00), 28394 (з 8.00 да 20.00)

Маладзечанскае дзяржаўнае медыцынскае вучылішча аб'яўляе прыём абітурыентаў на базе сярэдняй школы на 2004/2005 навучальны год на дзённае аддзяленне па спецыяльнасці:
— **сястрынская справа** (кваліфікацыя — медыцынская сястра). Тэрмін навучання — 1 год 10 месяцаў; — **фельчарска-акушарская справа** (кваліфікацыя — лярэбная справа). Тэрмін навучання 2 года 10 месяцаў. Паступаючыя ў вучылішча здаюць экзамен па біялогіі (вусна) ці прадстаўляюць сертыфікат тэсціравання па біялогіі, а таксама сертыфікат цэнтралізаванага тэсціравання па беларускай і рускай мовах (па выбару). Прыём заявак з 15 чэрвеня па 1 жніўня 2004 г. Уступныя экзамены з 2 жніўня. Падрыхтоўчыя курсы (платныя) у ліпені. 222310, Маладзечна, вул. Таміліна, 28а; тэл.: (01773) 52573, 54664.

Новая АТС

МАЛАДЗЕЧНА. Новае абсталяванне з праграмным забеспячэннем пачало працаваць на раённым вузле сувязі.

У сувязі з пераабсталяваннем нумары кватэрных тэлефонаў у шостым мікрараёне (вуліцы Крынічная, Гарадоцкая, Вялікі Гасцінец) цяпер пачынаюцца з лічбы 4. «У 1997 годзе, — сказаў начальнік вузла электрасувязі Леанід Валатовіч, — для шостага мікрараёна наладжвалі АТС-3. Але раён развіваўся, цяпер ранейшыя магчымасці недастатковы». Нумары з «тройкай», сказаў ён, будуць дадавацца ў Залінейным раёне, раёне Старо-

га Места і завода парашковай металургіі.

Старую АТС-7 (нумары тэлефонаў пачынаюцца з «7»), якая адпрацавала 45 гадоў, разбіруць на чорныя, каларовыя, каштоўныя металы.

Новая АТС, па словах Леаніда Валатовіча, дазваляе аказваць каля 40 новых відаў паслуг. У тым ліку і хуткасны шырокапапалосны доступ у Інтэрнэт па тэхналогіі ADSL, якая дазваляе адначасова карыстацца Інтэрнэтам і размаўляць па тэлефоне. На гэтую паслугу ў горадзе могуць разлічваць 16 абанентаў.

Святлана ЦІШКО.

ПЯТОЕ КОЛЕСО

Магазін автзапчастей
Любые автошины
шиномонтаж, ошиповка шин, любой ремонт шин, в том числе с/х (боковые порезы до 30 см), замена ремней ГРМ, ремонт ходовой части, развал-схождение колёс, мойка автомобилей
Сморгоны, ул. Пограничников, 7.
Т. (8-01592) 31322, (8-029) 6732822.

УП «Белэксспазапчасты»

Запчасти МАЗ, ЯМЗ
і іншыя са склада ў Маладзечне.
Тавар сертыфікаваны ў РБ.
Тэл./факс (01773) 44280, (8-029) 6730785.

ВНИМАНИЕ — СЕЗОННАЯ РАСПРОДАЖА!
ВСЯ ТРУБОПРОВОДНАЯ АРМАТУРА, НАСОСНОЕ И ВЕНТИЛЯЦИОННОЕ ОБОРУДОВАНИЕ, ЭЛЕКТРОДВИГАТЕЛИ

НОВИНКИ:

- ЗАПОРНАЯ АРМАТУРА HAWLE
- РЕГУЛЯТОР РАСХОДА РР
- МУФТЫ, КОНТРОЛГАЙКИ, РЕЗЬБЫ, БОЧЛАТА, СГОНЫ
- РАДИАТОРЫ ОТОПИТЕЛЬНЫЕ ЧУГУННЫЕ

Склад и офис в районе МКАД
«Белоруском» — первый материал

Тел./факс (017) 278-65-89, 277-37-61, 277-44-58, 277-60-71
Могилёв (0222) 23-77-21; Борисов (0177) 78-22-69, Гомель (0232) 41-54-41

ИЩЕМ РЕГИОНАЛЬНЫХ ПРЕДСТАВИТЕЛЕЙ

Паксаса адставілі

Прэзідэнта Літвы адправілі ў адстаўку, нягледзячы на ўсе яго прабачэнні

ВІЛЬНЯ. Прэзідэнт Літвы Раландас Паксас павінен пайсці ў адстаўку. Як паведамляе міжнароднае інфармацыйнае агенцтва Reuters, такое рашэнне прыняў Сейм Літвы на пасяджэнні ў аўторак, 6 красавіка. Прэзідэнта, які 7 студзеня мінулага года перамог у прэзідэнцкіх выбарах, абвінавачваюць у карупцыі і парушэнні Канстытуцыі.

У ходзе гэтага пасяджэння Паксас перапрасіў за дапушчаныя ім памылкі і заклікаў «не баяцца іх паправіць». Як паведамляе інфармацыйнае агенцтва «Інтэрфакс», ён заклікаў парламентарыяў задумацца, ці сапраўды зробленыя ім за год прэзідэнцтва «некалькі памылак» заслугоўваюць імпічмэнту.

Паксас таксама абвергнуў усе абвінавачванні камісіі па імпічмэнце, хаця яны былі падцверджаныя вывадамі Канстытуцыйнага суда і часовай парламенцкай камісіі. «Ніводным сваім дзеяннем я не нанёс шкоду дзяржаве», — заявіў прэзідэнт.

Між тым, згодна з рашэннем Канстытуцыйнага суда, ён сапраўды парушыў асноўны закон краіны, даўшы грамадзянства Літоўскай Рэспублікі бізнэсмэну Юрыю Барысаву, які на выбарах аказаў яму фінансавую падтрымку. Суд указаў, што Паксас наўмысна даў зразуменьце Барысаву, што праваахоўныя органы праводзяць расследаванне ў адносінах да прадпрыемства. Ён таксама даў указанні свайму дарадцу



Вільня, 8 студзеня 2003 года. Раландас Паксас перамог у прэзідэнцкіх выбарах напярэдадні.

Фота Уладзіміра ІВАНОВАСА.

Вісвалдасу Рачкаўскасу скарыстацца службовым становішчам і паўплываць на рашэнне кіраўнікоў і акцыянераў ЗАТ Zemaitijos keliai, каб яны перадалі акцыі бліжэй да Паксаса асобам. Суд падкрэсліў, што тым самым Раландас Паксас парушыў прэзідэнцкую прысягу.

Па дадзеных інфармагенцтва, выступаючы перад дэпутатамі Сейма 6 красавіка, Паксас сцвярджаў, што ягоныя папярэднікі — былыя прэзідэнты Літвы — сотні разоў незаконна давалі літоўскае грамадзянства замежнікам. Акрамя таго, ён абвінаваціў спецслужбы за

ўдзел у палітычных працэсах, а палітыкаў — у прымяненні падвойных стандартаў, парушэнні законаў, раскрыцці дзяржаўных тайнаў, страце сакрэтных дакументаў.

Падкрэсліўшы, што імпічмэнт з'яўляецца «беспрэцэдэнтнай з'явай у гісторыі Еўропы», Паксас заявіў, што ён дастойна прыме любое рашэнне парламента. Аднак пераканаць дэпутатаў Сейма ў тым, што ён як прэзідэнт заслугоўвае даверу, Паксас не здолеў. Большасцю галасоў ён быў прызначаны вінаватым ў парушэнні Канстытуцыі.

Чакаецца, што выбары новага прэзідэнта Літвы пройдуць ў пачатку мая. Па меркаванні аналітыкаў, не выключана, што Паксас выставіць сваю кандыдатуру на гэтых выбарах. Не выключана таксама, што Генеральная пракуратура ўзбудзіць крымінальную справу па матэрыялах камісіі па імпічмэнце.

Аддзел інфармацыі «РГ».

Даведка. Раландас Паксас. Нарадзіўся ў 1956 годзе ў горадзе Цяльшай. У 1979 скончыў Віленскі інжынерна-будаўнічы інстытут. У 1984 — Ленінградскую акадэмію грамадзянскай авіяцыі. Інжынер-пілот. Сур'ёзная палітычная кар'ера пачалася ў 1997 годзе. У ходзе выбарчай кампаніі актыўна выкарыстоўваў імідж прафесійнага лётчыка. Зрабіў акарабачаны пералёт над Віліяй каля Вільні.

■ ПОСТ ДА

Руш насустрач

МАЛАДЗЕЧНА. Апошні дзень сакавіка адзначыўся абвастраннем дарожнага становішча.

Каля 7 гадзін раніцы 31 сакавіка работнік маладзечанскага мэблевага цэнтра (ММЦ) Леанід З. на аўтамашыне «Фольксваген-Гольф» ехаў па Вялікім Гасцінцы ў напрамку Смаргоні. Каля аўтобуса на прыпынку ля швейнай фабрыкі «Юнона» пры перастрэчцы сутыкнуўся з машынай ВАЗ-2101 пад кіраваннем работніка ММЦ Аляксандра Б. У здарэнні пацярпеў работнік гэтага ж прадпрыемства Іван Ч. Яго шпіталізавалі з пераламам галёнки ў гарбальніцу.

У гэты самы дзень каля 14.30 вадзіцель прадпрыемства «Будмаш» маладзечанец Юры П., кіруючы аўтамашынай ГАЗ-53 па аўтадарозе Смаргонь-Маладзечна ў кірунку Маладзечна, на 14-м км наехаў на пешахода Сяргея К., які рухаўся па абочыне ў спадарожным накірунку. Вынік — закрыты аскольчаты пералом левага пляча. Праверку па здарэнні праводзіць крымінальна-следчы камітэт.

Згодна з правіламі дарожнага руху, пешаходы абавязаны рухацца па тратуарах, пешаходных або веласіпедных дарожках, а ў выпадку іх адсутнасці — па краі праезнай часткі дарогі насустрач руху транспарту.

Уладзімір ЛУКАШЫК, інспектар ДАІ.

Тыдзень бяспекі

Ад 5 па 11 красавіка ў Беларусі праходзіць тыдзень бяспекі дарожнага руху, аб'яўлены Камітэтам па ўнутраным транспарце Еўрапейскай эканамічнай камісіі ААН.

Як паведаміў начальнік аддзела дарожна-патрульнай службы ўпраўлення дзяржаўна-тэрытарыяльнай інспекцыі Міністэрства ўнутраных спраў Беларусі Аляксандр Святчынскі, у рамках тыдня сярод удзельнікаў дарожнага руху пройдзе прафілактычная кампанія па «спакійных, паважлівых і ветлівых паводзінах на дарогах» пад дэвізам: «Узаемная павага на дарозе — залог бяспекі». Праграмай мерапрыемства кампаніі прадугледжана распрацоўка і зацвярджэнне галіновых і рэгіянальных праграм па прафілактыцы аварыйнасці на транспарце, правядзенне аналізу транспартнай дысцыпліны за апошнія пяць гадоў, аналізу дарожнага руху ў месцах масавага руху пешаходаў. Акрамя таго, будзе арганізаваны масавы перадрэйсавы кантроль вадзіцеляў.

Кожныя суткі на дарогах краіны ў сярэднім гінуць пяць чалавек і атрымліваюць чалавекі да 20 чалавек. Асноўнай прычынай дарожна-транспартных здарэнняў, паводле яго слоў, з'яўляецца кіраванне транспартным сродкам у стане алкагольнага ап'янення. У 2003 годзе па гэтай прычыне здзейснена 721 ДТЗ, пры гэтым загінула 178 чалавек.

У рамках дзеячага заканадаўства, значна ў Аляксандр Святчынскі, было прынята рашэнне аб прымяненні самых строгіх правілаў за кіраванне аўтамабілем у стане алкагольнага ап'янення: пазбаўленне вадзіцельскай правоў.

Паводле БелаПАН.

■ КРЫМІНАЛ, ЗДАРЭННІ, ХРОНІКА

Залезлі ў дом

МАЛАДЗЕЧНА. Зладзеі выбілі шыбу і залезлі ў дом, што ў Заскавічах.

Больш за месяц у доме, які выкарыстоўваўся як дача, нікога не было. Зладзеі забралі вярблюджую коўдру, настольны святільнік, два пакрывалы на крэслы.

Узламалі замок

МАЛАДЗЕЧНА. У гарадку са sklepa выкраві прыкладна 80 кілаграмаў бульбы, буракі, алюмініевую біклагу.

Забраў выручку

МАЛАДЗЕЧНА. Трэцяга красавіка ў адным з шапікаў паблізу калгаснага рынку невядомы завалодаў выручкай у 103 тысячы 800 рублёў.

Ён выкарыстаў момант, калі не было прадаўца. Невядомы выбіў шкло ў форціцы.

3 наганам

МАЛАДЗЕЧНА. У панядзелак на вуліцы Ф.Скарыны паблізу кафэ «Блюз» затрымалі грамадзяніна Украіны, які меў пры сабе рэвальвер сістэмы «Наган» і 50 патронаў да яго.

Украінец прыехаў у Маладзечна да сваякоў. Ён з'яўляецца пасрэдным па продажы зброі. Наган у яго канфіскавалі. Парушальнік закону знаходзіцца ў ізалятары часовага ўтрымання. Узбуджана крымінальная справа.

Знялі дзверы

МАЛАДЗЕЧНА. У магазіне №61 па вуліцы Ф.Скарыны двое выкраві ўваходныя дзверы.

Гэта адбылося акурат напрыканцы рабочага дня, каля 10 гадзін вечара. 17-гадовага зладзея затрымалі, 20-гадовага шукаюць.

Зладзей ва ўзросце

МАЛАДЗЕЧНА. У вёсцы Раёўка 64-гадовы вясковец выкраў 8 курэй.

Некалькі курак ён паспеў з'есці і прадаць. Астатніх вярнулі ўладальніку.

За тысячы

МАЛАДЗЕЧНА. Малады чалавек адабраў тысячы ў школьніка.

Гэта здарылася 4 красавіка а палове 11-й гадзіны вечара каля сярэдняй школы №8. Зладзей ужо быў асуджаны і на волі знаходзіўся 25 дзён.

100 кілаграмаў свініны

МАЛАДЗЕЧНА. У жанчыны з вёскі Чарты укралі 100 кілаграмаў свініны.

Узімку яна закалола кабан і захоўвала мяса і вырабы з яго на гарышчы. Напярэдадні Вялікадня вырашыла правесці запасы...

На пару

МАЛАДЗЕЧНА. У раёне сярэдняй школы №8 у малад-

зечанца выкраві мабільны тэлефон. Зладзеяў знайшлі праз 20 хвілін.

Імі аказаліся 20-гадовы хлопец і 19-гадовая дзяўчына.

Па зводцы гаррайаддзела ўнутраных спраў падрыхтавала Ірына РАБУШКА.

Няўдалае купанне

ВІЛЕЙКА. Чацвёртага красавіка ў Віліі затануў 27-гадовы гараджанін.

Купальны сезон ён адкрыў хутэй за ўсё ў заклад, не думаючы, што жарт можа абярнуцца трагедыяй. На месца здарэння выязджалі супрацоўнікі РАУС, выратавальнікі, вадалазы. Цела тапельца пакуль не знойдзена.

Адабралі сотавы

ВІЛЕЙКА. Сотавы тэлефон адабралі ў гараджаніна А.

Здарылася гэта ў мінулую суботу, ля поўначы. Невядомыя не толькі пазбавілі яго сродку сувязі, але і пабілі.

Па міліцэйскіх зводках падрыхтавала Марына СЛІЖ.

Сякера як аргумент

АШМЯНЫ. 30-гадовай жыхарцы вёскі Семернікі не спадабалася, што муж, які быў на добрым падпітку, узяў на рукі іх двухмесячнае дзіця.

Падчас сваркі і бойкі, у 9 гадзін вечара, жонка ўдарыла мужа не менш чатырох разоў па галаве вастрыём сякеры. Вынік — пераломы чэрапа і мноства рубленых ранаў галавы, якія жанчына тут жа пасп-

рабавала зашыць шаўковымі ніткамі. І толькі раніцай выклікала хуткую дапамогу. Мужчына знаходзіцца ў рэанімацыі.

Смяротнае падзенне

АШМЯНЫ. Мужчына 1968 года нараджэння ўпаў з падводы. Вынік сумны.

Здарэнне адбылося каля вёскі Кракаўка. Пацярпелы ехаў на кані з сябрам. Конь, спалохаўшыся машыны, якая праяжджала міма, панё іх. Мужчына атрымаў адкрыты пералом чэрапа і памёр у рэанімацыі. Сябар не пацярпеў.

Размова сваякоў

АСТРАВЕЦ. У ноч на 2 красавіка ў вёсцы Тракелі пасля сумеснай п'яні 20-гадовы хлопец зарэзаў свайго дзядзьку.

Пляменнік нанёс больш за 10 удараў нажом, даўжыня ляза якога ўсяго 2 сантыметры. Гаспадар хаты, страціўшы шмат крыві, памёр на месцы.

Чэчэнскі след

АСТРАВЕЦ. 5 красавіка супрацоўнікі РАУС сумесна з аддзелам ДАІ ў вёсцы Варона затрымалі двух грамадзян Чэчні, якія спрабавалі незаконна перайсці з Беларусі ў Літву.

Затрыманых даставілі ў пагранічную камандатуру. Сяргей ЗЯНЬКО.

■ КОНКУРСЫ

«Залатыя пёры»



Дыпламанты Маладзечанскага гарадскога конкурсу маладых журналістаў «Залатое пярэ» Насця Нарэйка, Аляксей Таратута, Карына Лявонцьева (верхні рад), Валянцін Цішко, Наталля Кезік, Вікторыя Крупнянкова (ніжні рад).

Фота Сяргея МАЦЮШОВА.

МАЛАДЗЕЧНА. Журы трэцяга гарадскога конкурсу маладых журналістаў «Залатое пярэ» 1 красавіка ўзнагародзіла прызёраў і дыпламантаў. Усе заснавальнікі – «Рэгіянальная газета», Цэнтр пазашкольнай работы, «Маладзечанская газета» – падрыхтавалі свае прызы, таму падарункаў было многа.

Конкурс быў прысвечаны 615-годдзю Маладзечна і меў агульную тэму «Горад, сэрцу дарагі». Журналісты-школьнікі маглі пісаць пра го-

рад будучыні і пра гісторыю Маладзечаншчыны, пра беларускую мову, пра вядомых і не вельмі жыхароў горада.

Спачатку заахвочвальнымі прызамі і сертыфікатам ад «РГ» былі адзначаны дыпламанты конкурсу Наталля Кезік, Карына Лявонцьева і Вольга Кур'яччык. Затым прызы, сертыфікаты ад «РГ» і граматы за трэцяе месца атрымалі Валянцін Цішко (СШ №11) і Насця Нарэйка (Маладзечанская беларуская гімназія), а Вікторыя Крупнянкова (гімназія №6) – за другое.

Стаў пераможцам і атрымаў,

акрамя прызоў, «залатое пярэ» вучань выпускнога класа СШ №14 Аляксей Таратута. Тэму работы (ён напісаў пра вядомага мастака з Маладзечна Кастуса Харапавіча) яму падказала настаўніца беларускай мовы і літаратуры Галіна Гусева.

Напрыканцы сустрэчы маладыя журналісты падзяліліся сваімі ўражаннямі. «Сёння ў мяне ўзвышаны настрой, – сказаў Аляксей Таратута. – Раней я не планаваў стаць журналістам. Магчыма, пасля гэтага конкурсу мае планы змяняцца».

Святлана ЦІШКО.

■ СПОВЕДЗЬ

Мець работу – шчасце

– Мяне завуць **Максімчыкава Таццяна Сцяпанаўна**, – гучыць у памяці крыху напалоханы мой голас.

Здаецца, вечнасць прайшла з той цёплай жніўняскай раніцы, калі па размеркаванні раённага аддзела адукацыі я прыехала ў вёску Дубравы. Ахутаная туманам, яна была падобная на забыты Богам і людзьмі святы куточак беларускай зямлі. Цішыня і спакой, светлым роздумам і простае жыццёвай радасцю веяла ад палёў абпал дарогі, драўляных хат, разбуранага касцёла.

Час спыняўся, калі я выходзіла на асфальтавую стужку дарогі, што вяла ад станцыі да вёскі, і 45 хвілін пераставалі існаваць як фізічная велічыня – вымяраліся бясконцасцю неба і думак.

Задумацца было над чым: на пасаду намесніка дырэктара па вучэбна-выхаваўчай рабоце прызначаюць не кожнага выпускніка універсітэта. Вось толькі ганарыцца сваёй пасадай мне не выпадала. Так склаўся лёс. Звольніўся ў сувязі з пераходам былы намеснік, і мне далі магчымасць выбраць.

Я выбрала адзіноту...

Калі твае падначаленыя – настаўнікі сталага ўзросту, калі адны пазбягаюць сустрэч з табой, хаваючы сваю крыўду на лёс, а іншыя, не тоячыся,

пазіраюць з усмешкай, маўляў, цікава, чым усё гэта скончыцца, галоўнае ў такім выпадку – выжыць. І я выжывала. Не жыла, а чакала, калі закончыцца тыдзень, чвэрць, год.

Стрыманасць і тактоўнасць у адносінах да настаўнікаў нарэшце зрабілі сваю справу. Да мяне прывыклі. Я стала «свай» Сцяпанаўнай. Але сэрца непакоіла думка пра марнасць і неакрэсленасць майго жыцця. Душа чакала пераменаў. І яны прыйшлі. Не, не прыйшлі, а ўварваліся і паклікалі ў Вілейку.

...Так пашыралася геаграфія майго жыццёвага шляху: нарадзілася ў вёсцы Ліпвінавічы Кармянскага раёна Гомельскай вобласці. 1991 год сустрэла разам з бацькамі, братам і сястрой у вёсцы Алёхнавічы Маладзечанскага раёна, куды сям'я пераехала жыць, вучылася ў Мінску (БДПУ імя Максіма Танка), працавала ў Дубравах. У Вілейцы спадзявалася затрымацца надоўга, ды не пашанцавала. Два месяцы прайшлі ў пошуках працы...

Адчай беспрацоўнага можна параўнаць хіба што з адчаем самагубцы. Неяк непрыкметна прыходзіць адчуванне, што ты ўжо іншы, не такі, як усе. І тады са здзіўленнем азіраешся навокал і бачыш упершыню заўважаеш людзей. Яны спяшаюцца на работу, стомле-

ныя вяртаюцца дадому. Здаецца, ніводны з іх не разумее, якое гэта шчасце – мець работу. Не ўяўляе, як, трацячы апошнюю надзею, можна адчыняць дзверы розных арганізацый, углядацца ў незнаёмыя твары: а раптам гэта твае будучыя супрацоўнікі. І зноў ісці дадому. Безліч разоў пракручваць у збаледай галаве: «Не», «Не патрэбныя», «Спачуваем, але...», «Свайх няма куды падзець». І ніхто не дапаможа. Твае праблемы, твой сорам, твой страх. Тваё вар'яцтва...

З гэтага года працую педагогам-арганізатарам у адной маладзечанскай школе. І толькі часам да мяне прыходзіць страшны сон: я спяняюся на аўтобус, які павінен адвезці мяне на работу.

Не ведаю, што чакае мяне з новым жыццёвым паваротам. Вучуся аднолькава прымаць усё – і шчасце, і адзіноту...

Таццяна МАКСІМЧЫКАВА.

Ад рэдакцыі. Таццяна Максімчыкава звольнілася з маладзечанскай школы. «Гэта вельмі добры, адказны і добра сумленны работнік, – сказаў «РГ» у інтэрв'ю па тэлефоне дырэктар гэтай навукальнай установы. – Хто яе возьме на працу, ніколі не пашкадуе». Ён растлумачыў, што Таццяна Максімчыкава па-ранейшаму жыве ў Вілейцы і ездзіць штодня на дызель на працу і назад цяжка.

Працягваем знаёміць нашых чытачоў з фрагментамі кнігі ўраджэнак Будслава Анелі Катковіч і Вэранікі Катковіч-Клентак «Успаміны». Нядаўна ў Польшчы выйшаў пераклад на польскую мову гэтай кнігі, які завецца «Ад Будслава да ГУЛАГа». Захоўваем правапіс арыгіналу. У гэтым нумары сваімі ўспамінамі дзеліцца Анеля Катковіч. Успаміны Вэранікі Катковіч-Клентак будучы друквацца пасля ўспамінаў Анелі Катковіч. Поўны тэкст кнігі можна знайсці на сайце <http://kamunikat.net.iig.pl>.



Ад Будслава да ГУЛАГа

Што было б са мною, калі б мае валізкі і сумачка не знайшліся! Асталася б я бяз грошай, без дакументаў, без харчовых картачак і без білета на далейшае падарожжа. З гэтай немкай спаткалася я дзесяць гадоў пазней у лагерах на Сібіры.

Зь Пітніц адправілі мяне ў Дэсаў, дзе пражывала ў лагерах Вэра. Зразумела, што да Вэры я ехала зь вялікай радасцю. Ня бачыліся мы доўга. Пры лагерах была школа для беларускіх дзяцей, і я пачала працаваць у ёй настаўніцай беларускай мовы. Вучыла беларускіх дзетак. Работа прыемная, і я была вельмі зь яе задаволеная. На жаль, цешыцца мне прыйшлося нядоўга. Пасля тыдня ці двух паклікаў мяне начальнік лагера і загадаў зараз-жа лагера пакінуць. Дзяцей вучыць забараніў. Засталася я ў лагерах скрываючыся, бо куды было йсці, дзе падзецца на чужыне. Даведаліся ўлады лагера, што я не выехала. Ізноў паклікаў мяне начальнік, загадаваўчы неадкладна выехаць. Доўга не разумеў я, чаму да мяне чапляліся і нідзе не давалі работы, і толькі пасля вайны зразумела, што пашкодзіла мне карэспандэнцыя мая з Аляксандрам Калодкай – вязнем нямецкага канцлагера, да якога пісала я ня толькі лісты, але і пасылала харчовыя пасылкі.

Будучы ў Дэсаў, перажылі мы вялікае бамбардаванне горада, які быў зусім разбіты. Згінула многа людзей, а ў нашым лагерах ўсе ацалелі. Страху было многа. Цэлы тыдзень горад гарэў. Дрэвы вакол лагера былі павырываючы з каранямі. Будучы ў Бэрліне, таксама кожную ноч бегала я ў схроны ад бомбаў. Была сьведкам найвялікшага бамбардавання ў лютым 1945 года, калі разбілі Аляксандэрпіль і акалічныя вуліцы. У тым часе якраз я і знаходзілася на гэтым пляцы. Схавалася ў мэтро. Уся зямля дрыжэла, уздымаліся сьцены мэтро ад узрываў бомбаў. Калі ўсё супакоілася і выйшла я з мэтро на вуліцу, было цёмна, як ноччу, хаця налет адбыўся ў самы поўдзень. Трамвай, аўтобусы, дамы – усё кругом гарэла. Бомбы яшчэ ўзрываліся і нельга ніяк было дайсці да свае кватэры. Куды я ні кінулася, усюды валіліся дамы і выбухалі бомбы.

З Дэсаў я сама ня выехала, бо пару дзён пасля загаду начальніка пакінуць лагера немцы ўсіх нас – а было людзей у ім сем тысяч – выгналі з рэчамі ў лес, 15 км ад лагера (рэчаў маглі ўзяць

столькі, колькі змаглі несці).

Помню, была нядзеля, як прыбеглі ваенныя і загадалі ўсім разам са сваімі рэчамі выходзіць перад баракамі. Калі мы павыходзілі, пастроілі нас пяцёркамі і пагналі перад сабою, уперад на ўсход у кірунку Росляў-Цэрбст.

Выйшлі мы з лагера поўднем, а затрымаліся, калі ўжо зусім было цёмна. Знайшліся ў густым лесе. Далей ісці нельга было, бо перад намі быў агонь – гарэў горад Цэрбст. Заўважылі мы, што зніклі вартаўнікі, якія нас усю дарогу гналі. Ня ведалі мы, куды яны нас вядуць, і ўсяк думалася. Прыходзілі і такія думкі ў галаву, што гналі нас на расстрэл.

Убачыўшы, што няма каля нас стражы, рассыпаліся мы ўсе па лесе, шукаючы месца на адпачынак. Было гэта ў палове красавіка 1945 года. З намі былі малыя дзеці. Пераначаваўшы пад адкрытым небам, раніцаю пачалі шукаць чым пажывіцца – былі галодныя. Хлопцы згледзелі на полі капцы бульбы. Раскапалі і прынеслі нам яе. Гатавалі мы бульбу ў жаўнерскіх шлемках, якіх поўна было ў лесе. Знайшлі мы дзесяць і нейкай чырвонай солі, пазней паказалася шчаўе. Каб сагрэцца, пачалі капаць мямы і ў іх хавацца ноччу ад холаду. Празь некалькі дзён пачалася над нашымі галавамі перастрэлка; наступала савецкая армія, а немцы бараніліся. Мы хаваліся ад куляў у ямы. Выходзілі з іх, калі стральба супакойвалася. Вось, выйшаўшы, знайшлі мы многа забітых коней. Пачалі мы пачы на агні каніну і есці. Як яна была смачная! І так пражылі мы ў лесе два тыдні, аж да канца вайны. Выйшаўшы з лесу, калі зусім супакоілася страляніна, убачылі на дарозе, на машынах амэрыканцаў. Паставілі ўсе вярнуцца ў лагера, з якога нас выгналі немцы. Разам з намі была Лена Воўк-Левановіч з Мядзьебедзіч, якую мы вельмі любілі. Рапты разам трымацца, дзе бліск нас ні кінуў, усюды йсці разам. Разам мы спалі, разам елі, разам бедалі. І вось, калі мы пераправіліся назад у Дэсаў, адзін з малышоў разбіў сабе нагу і затрымаўся, бо ня мог ісці далей. Затрымаліся пры ім Вэра са мною. Тым часам наша Лена гэтага не заўважыла і пайшла наперад. Бачачы, што яе каля нас няма, папрасілі мы Янку Жамойціна дагнаць яе і сказаць, што сталася. Ён пабег за ёю. Дагнаў яе за мостам на Эльбе, які, як толькі яны перайшлі, немцы ўзарвалі. І так рака нас раздзяліла. Лены мы больш ня ўбачылі і да сённяшняга дня ня ведаем, што з ёю сталася.

Анеля КАТКОВІЧ.

Працяг будзе.

■ ЖЫЦЦЁВАЕ

Каб час ды назад павярнуць...

Сын прыязджае

Верасень у той год выдаўся надзіва халодны і дажджлівы. Стаміўшыся чакаць добрага надвор'я, раніцай Маня загадала мужу разорваць бульбу. "Будзем сядзець, наогул зазімае", — катэгарычна заявіла яна і, накінуўшы на плечы плашч, пайшла збіраць кашы.

Юзік не працівіўся. Пражыўшы з жонкай больш за дваццаць гадоў, ведаў, што пераконваць яе, пустая трата часу. Усё адно нічога не паправіш, толькі непрыемнасцей на сваю галаву нажывеш. Будзе пасля ўвесь дзень клясці, а затым яшчэ столькі ж маўчаць, нібы вадзі ў рот набраўшы.

Не паспелі й двух градак выбраць, як прамоклі да сподняй бялізны. "Хоціць на сёння, — прызнала сваё паражэнне Маня, — так не доўга і запаленне схопіць". І першай падалася ў двор. Але не паспеў Юзік ссыпаць бульбу ў мякі, як тая ўжо бегла назад. "Сын, сын прыязджае", — яшчэ здалёк закрычала жанчына і памаха-ла бланкам тэлеграмы.

Цэлы вечар яна мыла, прыбіра-ла ў хаце. Пасля, ледзь не да раніцы, варыла і пекла. Хацела сустрэць свайго марака з арміі, а служыў Віцька ў Ленінградзе, з шыкам. Ды і суседзяў, радыю паклікаць, як-нікак тры гады не было дзіцяці дома.

У 10 гадзін раніцы яны ўжо стаялі на аўтобусным прыпынку. "Прыедзе, — узяўшы Юзіка пад руку, планавала Маня, — адразу ж жэнім. На суседскай Галі. Добрая, працавітая дзяўчына, ды й работа ў яе не так сабе, бібліятэкарка. Грошы ў нас ёсць, тыя бацькі памогучы, глядзіш, кватэру ў горадзе пабудуем, машыну купім. Хай жывуць, катаюцца сабе".

Збыцца іх марам было не суджана. Віцька прыехаў дадому не адзін, з жонкай. "Знаём-цеся, гэта мая Зоя" — падвёўшы да бацькоў невысокую, худзенькую дзяўчынку, прадставіў ён. Маня адразу пачырванела, пасля пабялела і нават не падала рукі, каб павітацца. Зірнуўшы на сына, пасля на разгубленае дзяўчо, сітуацыю выправіў Юзік. Падышоў, пацалаваў адразу сына, затым —

нявестку і, моладу падхапіўшы чамадан, павёў дадому.

"Чаго ты, маці, як не рада ўсё адно, — пытаўся Віцька. — Калі з-за Зоі, то я спецыяльна вам не пісаў, хацеў сюрпрыз зрабіць. Яна добрая, ціхая, пасябруеце, будзе табе як дачка. У яе ж, акрамя нас, нікога няма, у дзіцячым доме вырасла".

Вечарам сабраліся госці. Гаманілі, спявалі. Маня, падціс-нуўшы вусны, сядзела, бы на памінках. А раніцай, падняўшы маладых чужыя свет з ложка, загадала ісці капаць бульбу. "Віця, пакажы, пакуль маці няма, як гэта рабіць, — папра-сіла разгубленая Зоя. Я ж ніколі не капала". Яна старалася з апошніх сіл. Ні на хвіліну не прысела адпачыць, нават палуднаваць не пайшла, толькі б дагадзіць свекрыві. А тая яе проста не заўважала.

Пад адным дахам

На выхадныя прыехала Віктарава сястра, Лена. З якой малой у вачах глядзела на яе Зойка, як чакала, што тая пад-дзедзе, прапануе сяброўства. Толькі памылілася. Дзяўчына не сказала ёй ні слова, не ўзя-ла і падарунка, які нявестка везла з далёкага Ленінграда. "За што ты так, — абурўся Віктар. — Яна ж ад сэрца". "Не патрэбна тут ні яна, ні яе сэр-ца", — холадна кінула Лена і стала збірацца ў дарогу. Маў-ляў, у сваім доме жыцця не даюць.

"Інтэрнатаўка, гадзюка, не-дамерак, — крычала Маня на ўсю вёску, — гэта ж трэба, вы-нала дзіця з хаты. Думае — гаспадыня, думае — як адура-чыла хлопца, абвела вакол пальца, дык усё тут яе. Ін, за-раза расейская". Слухаючы лямант свекрыві, нявестка гор-ка плакала.

Праз некалькі месяцаў Маня даведлася, што Зойка цяжарная, і адлучыла мала-дых ад стала. Умеце дзяцей раджаць, самі іх і карміце, а ў мяне яшчэ Лена ёсць, ёсць каго парадкаваць. Сын пачуў гэту навіну, калі вярнуўся з работы. "Віця, — шаптала жонка, — я нават нічога табе звярць не змагла. У нас жа ні каструль, ні талерак няма. А прасіць па-

баялася". "Мама, ты чалавек ці не, — не вытрымаў Віцька, — што яна табе зрабіла, дзе даро-гу перайшла. Навошта ты над ей здзекуешся. Я ж усю сваю зарплату табе аддаю, ці яе на нас дваіх не хапае?".

На наступны дзень маладыя паехалі ў горад разам. Віктар пайшоў на працу, а Зойка цэлы дзень калясіла па магазінах у пошуках посуду, лыжак, ціха радуўчыся, што бог даў розуму не аддаць свекрыві накопле-ных яшчэ ў Ленінградзе гро-шай. А дома чакаў яшчэ адзін сюрпрыз: свакроў забрала з ложка падушкі і коўдру, зазна-чыўшы, што нявеста павінна мець усё сваё. Назаўтра Зоя купіла ў сваім, вясковым мага-зіне коўдру і адну падушку. На другую не хапіла грошай. "Што, інтэрнатаўка, на падуш-ку не зарабіла, на адной спіце, — усё не магла ўтаймаваць Маня. Забірай яе і едзь адсюль, пакуль цэлая. Не даводзь да граху". Нявестка, закусіўшы губу, маўчала. Яна даўно ўжо навучылася саступаць. Не таму, што не ўмела за сябе па-стаяць. Цярпела дзеля Віці, якому было горш удвая. Вёз жонку, ехаў сам да бацькоў, а трапіў — у пекла.

У красавіку Зоя нарадзіла дзяўчынку. Маня так ні разу і не наведвала яе ў бальніцы. Больш таго, забараніла везці ў хату. Маўляў, я хворая, у мяне нервы, а тут дзіця дзень і ноч пішчаць будзе. Тут ужо не вы-трымаў Юзік. "Гані, гані ўсіх вон. Дзеці пойдучы, я на сябе рукі накладу, — крыкнуў ён і, бразнуўшы дзвярыма, выйшаў з хаты".

Калыску для ўнучкі яна за-гадала паставіць за печкай. А калі нявестку прывезлі з баль-ніцы, сышла да суседзяў. "Не магу на яе глядзець, — сціска-ючы рукі ў кулак, спавядала-ся Маня. — Яна мне ўсё жыц-цё атруціла".

"Паедзем адсюль, — прасіла Зоя мужа. Дашы чатыры меся-цы, дарогу вытрымае. Хоць куды, абы далей з гэтай хаты. Яна, ведаеш, што ўчора зрабі-ла, перарэзала выроўку, на якой сушылася дзіцячая бялі-зна. А днём, калі пабегла да суседзяў па малако, насыпала ў каструлю з супам солі...".

"Бедная ты мая, — паглядзіў-шы жонку па галаве, сказаў Віця. — Змарылася! Даруй, што не змог цябе абараніць. Можна, праўда і твая. Чужыя людзі іншы раз лепшыя, чым свае".

Зноў у дарогу

Праз месяц яны пакінулі бацькоўскі дом. Правесці Зой-ку з Віцем у дарогу выйшла ледзь не ўся вёска. Няшчасная, змахваючы з вачэй слёзы, ка-залі жанчыны. Напакутава-ся. Гэта ж трэба, злыдня гэта, Маня, так ні разу й не дала ўнучачцы малака, не патрыма-ла яе на руках. Да чужых Зой-ка бегала, за грошы брала, а яна малаком свіней карміла.

...Пуста стала ў хаце пасля ад'езду маладых. "Ну, чаго не радуешся, песні не пяеш, — пытаўся ў жонкі гаспадар. — Цяпер жа месца шмат, хоць танцуй. Ні нявестка, ні сын, ні ўнучка не замінаюць". Маня маўчала. Яна і сама адчула, што з ад'ездам дзяцей як бы нешта страціла. Стаяў на кухні брудны посуд, некалі і свой, і яе мыла Зойка, не было парад-ку ў хаце. Ды і Юзіка бы пад-мянілі. Ні спаў, ні еў, стаў злы і раздражнёны.

На Новы год ад сына пры-шла віншавальная паштоўка. Глянуў бацька на зваротны адрас, і балюча зашчыме-ла сэрца. Бач, назад у Ленінград вярнуліся. Паеду да іх, сказаў ён аднойчы сабе, не змагу жыць, пакуль не павінося.

Вярнуўся Юзік шчаслівы, задаволены, з падарункамі. "Нявестка гасцінец перадала, — накрывшы плечы вішнёвай шаліноўкай, бегала з двара ў двор шчаслівая Маня. А вось унучачка мая, Даша, па-казвала яна суседкам фотазды-мак, з якога глядзела пухлень-кая, усмешлівая дзяўчынка. І з гонарам давала: на мяне падобная".

"Пазнала ўнучачку, — кпілі суседкі. — Як Ленка дулю па-казала, то і Зойка з Віцем до-брыя сталі. А чаму ж ім не да-памагла. Усё даччы аддала. І машына, і кватэра на іх з Юзі-кам грошы набытыя. А ласкі не ведаюць. Зяць іншым словам, як "баба", цешчу так ніколі й не назваў. Як захварэла,

колькі званілі, каб прыехаў, у бальніцу завёз. Так і не знай-шоў часу".

Зойка, даруй

А нявестка тым часам усё сла-ла і сла-ла бацькам пасылкі і грошы. Яна была ўжо не Зой-ка, Зоя Міхайлаўна, і працава-ла на вялікай фабрыцы галоў-ным тэхнолагам. Пры началь-стве быў і Віцька. "Даруйце, — пісаў бацькам, — прыехаць не можам. У гэтым годзе Дашка заканчвае інстытут, а Ірына — школу. Будзе таксама пасту-паць".

"Гэта ж колькі яны ў нас не былі?" — пыталася ў Юзіка Маня. "Чатыры гады Віця з дзецьмі, а Зойка — дваццаць чатыры", — з гатоўнасцю ад-казваў той і цяжка ўздыхаў. "Не даравала, не даравала, — плакала свакроў. — Купі кан-верт, Юзік, прабачэння прасіць буду".

"Зоечка, дзіцятка, — вывела на паперы Маня. — Каб час ды назад павярнуць, ці ж я бы так калі зрабіла. Даруй мне, любая мая, крыўдзіла цябе, даруй". Хацела падпісаць "Маці", ды не асмелілася. Крывымі, які першакласніца, літарамі, вы-вела "Маня".

Зойка летам прыехала. "Прызнайся, чакала гэтага пісьма?" — спыталася свакроў. "Ждала", — адказала тая і змахнула з вачэй слезінку. "Тай давай мірыцца", — пер-шай прапанавала Маня і, аб-хапіўшы нявестку за шыю, тройчы пацалавала. Пасля пайшла да шафы, дастала ма-ленькую скрыначку, падала Зоіцы. "Вазьмі, гэта залаты ланцужок, я табе, як толькі Даша нарадзілася, купіла. А аддаць, дурная баба, не зма-гла. Вазьмі, дачушка, калі мо-жаш".

Зоя беражлівая адчыніла скрыначку, павесіла на шыю ланцужок. Халодны дотык ме-талу напамніў аб холадзе ў іх колішніх адносінах, але крыў-ды больш не было. У сэрцы за-сталася толькі шкада. Шкада, што жанчына, якой ў першы дзень сустрэчы ёй так хацела-ся сказаць "мама", назвала яе дачушкай толькі праз два-ццаць чатыры гады.

Марына СЛІЖ.

■ ГУТАРКА ПСІХОЛАГА

Высакамер'е можна перамагчы

Што замінае чалавеку быць самім сабой, жыць у гармоніі з навакольным светам? Сёння мы пагаворым аб высакамер'і — тым драконе-пачвары, якая пазбаўляе нас радасці жыцця, скоўвае наш унутра-ны рост.

Калі ў аснове самазнiшчэн-ня ляжыць імкненне да пры-нiжэння свайго значнасці, то вы-сакамер'е прымушае чалавека завышаць свае магчымасці, значнасць асобы. Спраўды, чалавека высакамернага рас-пазнаць вельмі проста. Ён ходзіць дэманстратыўна вы-пушчы грудзі, высока задраў-шы нос, быццам вось-вось ло-пе ад важнасці. Хочацца торк-нуць пальцам у яго надзіма-ныя шчокі і выпусціць лішняя паветра.



У любой сітуацыі будзьце самім сабой.

Фота Delta - MM Corp.

Праблема высакамерных людзей у тым, што ў глыбіні

душы яны на самой справе не вераць гэтай пачвары, якая пераконвае іх, нібы яны леп-шыя за ўсіх астатніх. Часам пагардлівыя адчуваюць няў-пэўненасць у сабе, губляюць асабістасць. Яны ведаюць, што лугі навакольным, пры гэтым засцерагаюцца, каб іншыя не праніклі за фасад іх прытвор-ства і не паказалі, што на са-мой справе перад намі толькі жаласныя разумнікі, плюгаў-цы, якія не маюць ніякіх каш-тоўнасцяў. Больш за ўсё гэтыя людзі бяцца поўнага ігнара-вання з боку навакольных, страх выяўлення вядзе да глы-бокай адзіночкі. Гульня ця-нецца да таго часу, пакуль якая-небудзь падзея не сарве з іх маску прытворства. Неад-кладна дракон высакамер'я пе-ратвараецца ў супрацьлег-лае, і на чалавека, які ад яго пакутуе, нахочваецца хваля

адварочвання ад самаго сябе. Сюрпрыз, што рыхтуе высака-мер'е свайму ўладальніку — гэта публічнае знішчэнне.

Здароўе таксама падвярга-ецца разбурэнню пад уплывам высакамер'я. Падхапіўшы пра-студу, вы цвёрда працягваеце даказваць, што нейкія балычкі не здольныя адарваць вас ад спраў. Але хвароба ўзмацняе-ца і ўпартасць можа прывесці на бальнічны ложак. Пастаян-ная пераацэнка сваіх магчы-масцяў перашкаджае заўва-жаць абмежаваныя рэсурсы вашага арганізма. Ён стамля-ецца і гэта прыводзіць да няш-часнага выпадку ці хваробы. Тое ж можа ўсладзіць вас за-руль, прапусціўшы чарку-дру-гу. Ізаляцыя, адчужэнне, ад-зіночкі, нясмеласць — усё гэта стрэс, выкліканы адсутнасцю пачуцця шчасця, што зніжае супраціўляльнасць вашага ар-

ганізма і паслабляе імунную сістэму.

Толькі перамога над высака-мер'ем дапаможа вам змяніць-ца. Вось некалькі рэкаменда-цый:

- усведаміце, што вы адар-ваны ад людзей,
- пакажыце сваю ранімасць і ўспрымальнасць,
- плаціце навакольным сваёй увагай,
- будзьце самім сабой,
- адмоўцеся ад асуджэння сябе самаго і навакольных.
- будзьце роўным сярод роў-ных.



Доктар, выкладчыца Маладзечанскага медыцынскага вучылішча Таццяна СКАРНЯКОВА.

■ 3 МИНУЛЫХ СУСТРЭЧ

Адраджэнец з Вішнева

Першая мая сустрэча з айдэалам Уладзіславам Чарняўскім адбылася ў 1995 годзе. Я адпачываў на летніх канікулах у бабулі. Яна доўгі час ужо рыхтавала мяне да першай споведзі. І вось у адну з нядзель мы пайшлі ў вёску Падбярэзе, дзе ў будыніне былога клубна месціцца касцёл, дакладней капліца. Я быў яшчэ малы, таму мала што разумеў. Калі скончылася імша, Уладзіслаў Чарняўскі пачаў збіраць у адзін гурток усіх прысутных дзяцей, сярод якіх апынуўся і я. Святар задаваў нам пытанні пра рай і пекла, пра Бога і чорта... Усе адказвалі па адным. Так дайшла чарга і да мяне.

— Куды трапіў пасля смерці Гітлер: у рай ці пекла?

— У пекла, — адказаў я.

— Так. А куды трапіў Сталін?

— У рай.

— Не, таксама ў пекла.

Гэты адказ мяне вельмі здзіўліў і ўразіў. Тады я нічога не ведаў пра рэпрэсіі...

Каб зразумець, што за чалавек быў Уладзіслаў Чарняўскі, варта пазнаёміцца з яго жыццёвым шляхам.

Нарадзіўся Уладзіслаў Іванавіч Чарняўскі 14 студзеня 1916 года ў Амброжыне, што на Гродзеншчыне, у сям'і селяніна. Першая сусветная вайна вымусіла сям'ю пакінуць род-



Ксёндз Уладзіслаў Чарняўскі.

Фота "Наша вера".

ную хату ў вёсцы Біцянты (Смаргоншчына), таму Уладзіслаў і нарадзіўся «на чужыне». У 1919 годзе яны вяртаюцца дадому. Менавіта ў гэты час хлопчык захварэў на крываўку. Але, незважаючы на хворобу, у 1925 годзе Уладзіслаў ідзе вучыцца. Спачатку хадзіў у польскую школу ў Арлянтах, а затым у Вішнеўцы. У 1929 годзе па прапанове доктара Шыманскага Іван Чарняўскі павёз свайго сына ў гімназію ў Ашмяны. І ўжо ў 1930 годзе, добра здаўшы экзамены, быў залічаны. Але з-за недахопу сродкаў на ўтрыманне быў вымушаны спыніць вучобу. У

хуткім часе пасля гэтага пераехаў у Вільню, дзе стаў навучэнцам Віленскай духоўнай каталіцкай семінарыі. З пачаткам Вялікай Айчыннай вайны пераехаў у горад Ужмерге. У пачатку 1942 года зноў вяртаецца ў Вільню і працягвае навучанне ў духоўнай каталіцкай семінарыі.

Нямала перажыў Чарняўскі з-за святарскіх свячэнняў, бо Віленскі архібіскуп Рамуальд Ялжыкоўскі адмовіўся яго высвячаць. Зрабіў гэта біскуп Мечыслаў Райніс 24 студзеня 1944 года. І ў гэтым жа годзе ўжо ксяндзом Чарняўскі адправіў сваю першую імшу ў Крэве. У канцы 1949 года ён быў прызначаны пробашчам касцёла Святога Мікалая ў Вільні.

Але праз 3 месяцы яго адпраўляюць служыць у горад Ужмерге, потым — у Гегужыне, Ернішкі, Варэну, Эйшышкі.

Вярнуўшыся на Радзіму, размаўляў з вернікамі і праводзіў службу ў храме па-беларуску. Але ўлады заўжды перашкаджалі яму: доўгі час не хацелі прапісваць у вёсцы Вішнева на Валожыншчыне, куды ён прыехаў працаваць у 1954 годзе. Неаднойчы забаранялі па некалькі месяцаў служыць.

У 1968 годзе па запрашэнні Генерала Айцоў Марыянаў біскупа Часлава Сіповіча а.Уладзіслаў наведваў Рым. У Рыме Папа Павел VI зрабіў яго дарадцам Святой Кангрэгацыі Абрадаў і даручыў перакладаць на беларускую мову Біблію.

З моманту майго хрышчэння прайшло шмат гадоў, але толькі зараз я дакажусь, што хрысціў мяне а.Уладзіслаў. Лічу для сябе гэта за гонар. Тым больш, што святара можна параўнаць з такім выдатным сынам Беларусі, як Францішак Скарына. Як і Скарына, Чарняўскі пераклаў на беларускую мову Біблію, не зважаючы на ўсе цяжкасці і перашкоды. Ён прайшоў складаны жыццёвы шлях і заўсёды больш клапаціўся пра свой народ, чым пра сябе.

Сяргей МАКАРЭВІЧ, Вілейка.

■ КНИЖНЫЯ НАВІНКИ

Серыя «Бацькаўшчына»

МІНСК. Прэзентацыя першай кнігі з новай серыі грамадскага аб'яднання «Згуртаванне беларусаў свету «Бацькаўшчына» — «Бібліятэка Бацькаўшчыны», прысвечанай беларускай эміграцыі, адбылася 2 красавіка ў сталічным Доме літаратара.

Як паведаміла старшыня рады аб'яднання Алена Макоўская, кніга з назвай «Месца выдання Парыж» зроблена паводле выбранах старонак часопіса «Молодз», які выдаваўся з 1948 па 1954 гады ў Францыі. Фундатарам гэтага праекта згадзіўся стаць мастак, вядомы грамадскі дзеяч беларускага замежжа Міхась Наумовіч, які доўгі час з'яўляўся рэдактарам часопіса і ўзначальваў адну з найбуйнейшых і найстарэйшых арганізацый беларускай дыяспары ў замежжы «Хаўрус». Укладальнікам кнігі стаў Міхась Скобла. 440-старонкавая кніга выйшла ў выдавецтве «Беларускі кнігазбор» накладам 500 экзэмпляраў.

Кніга падзелена на тэматычныя часткі, якія змяшчаюць публіцыстыку беларускай моладзі замежжа таго часу, яе прозу і паэзію, а таксама гістарычныя артыкулы. У дадатак уключаны ўспаміны М.Наумовіча, які памёр 4 сакавіка гэтага года ў Вэльпэне, пад Парыжам, а таксама лісты сябраў арганізацыі «Хаўрус».

Другой кнігай у серыі стане праца маладога гісторыка Наталлі Гардзіенкі пра беларусаў Аўстраліі.

Паводле БелаПАН.

■ ХОЧАЦЕ — ВЕРЦЕ, ХОЧАЦЕ — НЕ

Загадкавы Настрадамус

Калі запытацца ў людзей, ці вераць яны ў прадказанні, то, відавочна, адказы будуць розныя. Адны скажуць, што вераць, другія — што не, а трэція адзначаць, што вераць, толькі не ва ўсе, і што гэта будзе залежаць ад асобі прадказальніка. Сярод апошніх, напэўна, знойдзеца нямала тых, хто ўзгадае Настрадамуса.

Мішэль Настрадамус нарадзіўся ў 1503 годзе на поўдні Францыі. Пасля вучобы ва ўніверсітэце горада Манпелье пачаў працаваць доктарам. Ён хутка ўключыўся ў барацьбу з чумой, якая ў той час лютвала ў Еўропе. Яму ўдалося выратаваць ад «чорнай смерці» шмат людзей, а вось жыцці сваіх жонкі і дзяцей ён не ўспяў. Ва ўзросце сарака чатырох гадоў Настрадамус ажаніўся другі раз — цяпер на багатай удаве. Ён абсталяваў сабе рабочы кабінет, у які ніхто не меў права заходзіць. Тут ён шмат часу прысвяціў вывучэнню кніг таямнічых ведаў. Даследчыкі лічаць, што гэта былі старажытныя папірусы, якія раней знаходзіліся ў храмах Егіпта. Вядома таксама, што пасля запам'янення зместу кніг Настрадамус іх спальваў.

У той час з'явіліся першыя прароцтвы французскага доктара. У адным з іх ён прадказваў каралю Генрыху Другому смерць у час правядзення турніру, што пасля і здарылася. Да Мішэля прыйшла слава, дзякуючы якой ён стаў астралягам французскай каралевы Медзічы, а пазней і лекарам караля Карла IX.

Настрадамус ведаў дакладны час свайго смерці і незадоў-



Наколькі падзеі, якія прадказваў Настрадамус, супадуць з рэчаіснасцю, пакажа час. Але ўсё, што адбываецца ў нашым крохкім свеце ўжо зараз, прымушае задумацца...

га да сканання пабудоваў для сябе грабніцу ў царкоўнай сцяне. У ёй у 1566 годзе ён быў пахаваны, згодна з завяшчаннем, у вертыкальным становішчы. Чаму менавіта так, застаецца загадкай.

«У падарунак» чалавецтву знакамты астраляг пакінуў «Цэнтуры» («Стагоддзі») — кнігу прадказанняў, якія ахопліваюць вялізны перыяд гісторыі: з 1555 да 3797 года. Напісаны «Цэнтуры» ў форме загадкавых вершаў — катрэнаў.

Якія ж падзеі ўдалося прад-

казаць Настрадамусу? Іх вельмі шмат: Варфаламееўская ноч 1572 года, трыццацігадовая вайна 1618-1648 гадоў, узлёт і падзенне Напалеона, рэвалюцыі ў Францыі і Расіі, першая і другая сусветныя войны... «Дзякуючы волі боскай» ён прадбачыў увядзенне Грыгарыянскага календара, вынаходствы тэрмометра, паравой машыны, паветранага шара, падводнай лодкі і вадароднай бомбы, адкрыцці паўднёвых мацерыкоў, з'яўленне на палітычнай арэне розных уплывовых фігур.

Прарочыя катрэны «Цэнтуры» — гэта свайго роду рэбусы, сэнс якіх частаком становіцца зразумелым толькі пасля таго, як названы падзеі ўжо адбыліся. І ўсё ж, згадзіцеся, найбольшую цікавасць выклікаюць прароцтвы, вядомыя яшчэ да моманту іх здзяйснення. Многія даследчыкі спрабуюць вытлумачыць тыя прадказанні французскага прарока, якія тычацца сучаснасці. На жаль, а, можа, і на шчасце, гэтыя тлумачэнні, як аказваецца потым, часцей за ўсё адпавядаюць рэчаіснасці. А вось румыну В. Іанэску, падобна на тое, удалося падабраць ключык да таямнічых прадказанняў. Ва ўсякім выпадку, каля дзесяці год таму ў сваім інтэрв'ю французскаму часопісу «Пары-матч» Іанэску адзначыў, што пры інтэрпрэтацы выказванняў Настрадамуса ён памыляецца вельмі рэдка. Так, яму дакладна ўдалося вызначыць даты такіх падзей, прадказаных прарокам, як вывад амерыканскіх войскаў з В'етнама, адстаўка прэзідэнта ЗША Ніксана ў сувязі са скандалам «Уотэргейт», канец палітычнай кар'еры Гарбачова...

Мікола ЛІПСКИ.

■ КАЛЯНДАР

9 красавіка. 105 гадоў з дня нараджэння Льва Літвінава (сапр. Гурэвіч) (1899-1963), беларускага рэжысёра, заслужанага дзеяча мастацтваў Беларусі.

9 красавіка. 70 гадоў з дня нараджэння Леаніда Асядоўскага (1934-1990), беларускага жывапісца.

9 красавіка. 60 гадоў з дня нараджэння (1944) Людміль Сямёнавай, беларускага канцэртмайстра, заслужанай артысткі Беларусі.

9 красавіка. 50 гадоў з дня нараджэння (1954) Святланы Абрамовіч, беларускага мастака.

9 красавіка. 50 гадоў з дня нараджэння (1954) Аляксандра Пісарчыка (сапр. Аляксандр Пісарчык), беларускага паэта.

10 красавіка. 110 гадоў з дня нараджэння Міхаіла Фрыдмана (1894-1975), рэжысёра, заслужанага дзеяча культуры Беларусі.

10 красавіка. 50 гадоў з дня нараджэння (1954) Генадзя Матусевіча, беларускага жывапісца.

11 красавіка. 85 гадоў з дня нараджэння Дзмітрыя Смоліча (1919-1987), рэжысёра оперы, народнага артыста Беларусі, народнага артыста Украіны, народнага артыста СССР.

12 красавіка. 110 гадоў з дня нараджэння Веры Рэдліх (1894-1992), расійскай і беларускай актрысы, рэжысёра, педагога, народнай артысткі Расіі.

12 красавіка. 100 гадоў з дня нараджэння Соф'і Лі (1904-1980), беларускага жывапісца, заслужанага работніка культуры Беларусі.

12 красавіка. 95 гадоў з дня нараджэння Мацея Грубіяна (1909-1972), беларускага паэта. Пісаў на латвійскай, беларускай і рускай мовах.

12 красавіка. 70 гадоў з дня нараджэння (1934) Аляксандра Калядзкі, беларускага танцоўшчыка, педагога, заслужанага дзеяча мастацтваў Беларусі.

13 красавіка. 100 гадоў з дня нараджэння Міхася Модэля (Мэндэля Моўшавіча; 1904-1980), беларускага крытыка, тэатразнаўца.

13 красавіка. 60 гадоў з дня нараджэння Уладзіміра Лісіцына (1944-1973), беларускага паэта. Пісаў на беларускай і рускай мовах.

15 красавіка. 105 гадоў з дня нараджэння Веры Сурскай (1899-1952), беларускай пісьменніцы, перакладчыцы, мастака. Пісала на рускай мове.

15 красавіка. 320 гадоў з дня нараджэння Кацярыны I (сапр. Марта Скаўронская; 1684 - 1727), расійскай імператрыцы, якая паходзіла з беларускіх сялян Мінскага ваяводства.



Імператрыца Кацярына I.

■ ПРАБЛЕМА

Рэканструкцыя нумар два

МАЛАДЗЕЧНА. Стан футбольнага поля на гарадскім стадыёне заўсёды выклікаў нараканні. Яго рамантавалі яшчэ ў 1995 годзе, калі яно было сапсавана пры правядзенні песеннага фестывалю. Напрыканцы дзевяностых паралельна таму, як каманда гуляла ўсё горш і горш, узростала крытыка газона з боку футбольных спецыялістаў. Дайшло да таго, што яго назвалі агурковымі градкамі.

Вылет каманды ў першую лігу даў магчымасць у 2000 годзе правесці рэканструкцыю «паляны». Была завезена новая зямля і пасеяна трава. Аднак гэтыя крокі рабіліся маруднымі тэмпамі. Так, траву засеялі тады толькі ў жніўні. У выніку вясною 2001 года аказалася, што праводзіць матчы непажадана, бо трэба даць траве як след укараніцца. Гэта не было зроблена, бо, вярнуўшыся ў вышэйшую лігу, адпаведна календару мусілі правесці на старце два дамашнія матчы запар.

Відаць, па гэтай прычыне (у комплексе з іншымі) за мінулыя тры гады «паляна» сапсавалася. У выніку футбол зноў выселены з гарадскога стадыёна, бо поле патрабуе рамонт. У іншых гарадах таксама ўзніклі і ўзнікаюць падобныя праблемы. Аднак нідзе яшчэ, акрамя Маладзечна, гэта не здаралася двойчы за пяць гадоў.

За эканамічнымі праблемамі (маленькія тэмпы рамонт акумуляцыі недахопам фінансавання) забываецца маральны фактар. Ёсць людзі, для якіх футбол — гэта сапраўдная і адзіная аддушнына ў жыцці. Напрыканцы дзевяностых на гарадскім стадыёне амаль кожны матч глядзеў хлопчык на інваліднай каталіцы. З ім па чарзе былі то мужчына, то жанчына, відаць, бацька і маці. У 2000 годзе яны ўсе ездзілі на электрыцы да Краснага, а потым сваім ходам цягнуліся 3 км у Чысць. Пасля матча — назад...

Сёлетняя рэканструкцыя таксама замарудзілася. Цяпер на «паляне» сур'ёзныя работы не вядуцца. Трэба меркаваць, што ў гэтым сезоне «Маладзечна-2000» у сваім горадзе гуляць не зможа. Аматы футбала мусяць асвойваць маршрут у Чысць. Дарэчы, прыгадаем, што ў 2000 годзе аўтапарк наладзіў спецыяльныя рэйсы далёка не адразу, а толькі пасля настольнай просьбаў балельшчыкаў.

Сяргей ГАЙКОВІЧ.

■ ПАРТРЭТ

У Сінічына настрой баявы

Андрэй Сінічын нарадзіўся 1 чэрвеня 1972 года. Выхаванец СДЮШАР «Дынама» (Мінск), трэнер Яўген Кузняцоў. Выступаў у чэмпіянатах БССР, Беларусі, Польшчы, Расіі. Каманды змяняў у наступным парадку: «Будаўнік» (Старыя Дарогі), «Тарпеда» (Мінск), «Днепр» (Магілёў), «Стоміл» (Ольштын), «Тарпеда» (Мінск), «Анжы» (Махачкала, Д2), «Аміка» (Вронкі), «Езерак» (Ілава, Д2), «Стоміл» (Ольштын), «Лакаматыў» (Мінск, Д2), «Палонія» (Варшава), «Смаргонь» (Д2).

У мацнейшых лігах Беларусі і Польшчы: адпаведна 120 матчаў, 7 галоў і 67 матчаў, 3 галы. Лепшым перыядам у кар'еры былі 1993-1996 гады, калі з рознымі камандамі чатыры разы дабіваўся ў чэмпіянатах 6 месца: «Тарпеда» (двойчы), «Днепр», «Стоміл». Выступаў на пазіцыях левага абаронцы і паўабаронцы, з 1999 года — цэнтральны абаронца.

■ ФУТБОЛ, МІЖСЕЗОННЕ

Раздваенне маладзечанцаў

Сюрпрызным па складзе ўдзельнікаў атрымаўся турнір, прайшоўшы ў Маладзечне з пятніцы па нядзелю. Пераможцам яго стала мінскае «Дынама-Юні», якое набрала 7 ачкоў.

Маладзечна-2000

02.04. Маладзечна-2000 — Лівадзія (Дзяржынск; Д3) 4:1. Галы: Андрэенка (11, 31), Вострыкаў (41), Альховік (68); (76).

04.04. Маладзечна-2000 — Дынама-Юні 1:1. Галы: Андрэенка (52); (45).

04.04. Маладзечна-2000 (другі склад) — Лівадзія 1:0. Гол: Сяргіевіч (65).

У першы дзень турніру «Дынама-Юні» перамагло «Змену» 2:0, пасля чаго галоўны трэнер апошніх Іван Савосцікаў адмовіўся праводзіць матчы сваёй каманды на стадыёне СШ №5, бо

— Які сезон лічыце для сябе лепшым?

— 1996 год, калі перабраўся ў Польшчу. Там чэмпіянат больш якасны за беларускі, а футбалісты мацнейшыя ў плане індывідуальнага майстэрства. Там вялікі ажыятаж вакол матчаў і больш развітая інфраструктура, напрыклад, якасць «палян».

Тады мяне выклікалі ў зборную краіны, згуляў у яе складзе кантрольны матч якраз у Польшчы (1:1). Потым, у 1997-м і 1999-м, былі яшчэ два выклікі для ўнутрыбеларускіх спарынгаў.

— Чым футбольная Смаргонь адрозніваецца ад Вашых папярэдніх месцаў працы?

— Зразумела, што ў некаторых камандах было лепшае фінансавое становішча, большы ваколфутбольны ажыятаж. У Смаргоні ж адметнае стаўленне да футбала мясцовых кіраўнікоў — падобнае прыпомню хіба што ў Махачкале.

— Які настрой перад новым сезонам? Хто, на Вашу думку, будзе асноўным канкурэнтам?

— Настрой самы баявы, думкі самыя лепшыя. Добра рыхтуемся, выязджалі на зборы. Думаю, задачу выхад у вышэйшую лігу будучы стаўіць мінскі «Лакаматыў»,



Андрэй Сінічын: праца ў Беларусі, сям'я ў Польшчы. Фота Ірыны ЛУГІНОЙ.

які летась адтуль «выпаў», і «Бараўнічы», што з лёгкасцю выйгралі другую лігу. Таксама моцныя каманды — «Ведрыч-97», ЗЛІН, «Дынама-Юні».

— Раскажыце пра сваю сям'ю. Як праводзіце вольны час?

— Мая сям'я ў Ольштыне. Жонка Эва, 6-гадовы сын Радаслаў і 4-гадовая дачка Зоя. Выбіраюся да іх раз у два-тры тыдні на аўтобусе альбо цягніком, бо, едучы на машыне, трэба доўга чакаць на мяжы. Ольштын — сталіца ваяводства. Насельніцтва горада — 600 тысяч чалавек. Ад Смаргоні да яго каля 500 кіламетраў. Так і праводжу вольны час.

Сяргей ГАЙКОВІЧ.

Табло

■ БОКС

Ліцэнзію на ўдзел у Алімпійскіх гульнях заваяваў Аляксандр Апанасенак, які нарадзіўся ў Смаргоні, а цяпер жыве і трэніруецца ў Гомелі.

Ён заняў другое месца ў вагавай катэгорыі звыш 91 кг на кваліфікацыйным турніры, які адбываўся ў Варшаве з 29 сакавіка па 5 красавіка.

Як сведчыць рэспубліканская прэса, наш зямляк паступова перамог англічаніна (розніца ў ліку складала 5 ачкоў — дакладных удараў), баснійца (які быў дыскваліфікаваны ў другім з пяці раундаў) і серба (лік 20:8). У фінале саступіў немцу Себасц'яну Коберу з розніцай у 4 ачкі.

■ ПЛАВАННЕ

МАЛАДЗЕЧНА. Традыцыйныя марафонскія заплывы прайшлі ў басейне КДЮСШ 3-4 красавіка.

І ў дзяўчат (субота, 10 км), і ў хлопцаў (нядзеля, 20 км) сабралася каля дваццаці ўдзельнікаў з горада і раёна, а таксама Мінска і Віцебска. Перамаглі прыезджыя спартсмены.

Лепшымі сярод гаспадароў сталі Вераніка Бурсевіч (2 месца) і Сяргей Заяц (4 месца).

■ ВАЛЕЙБОЛ

МЯДЗЕЛ. Чэмпіянат раёна 4 красавіка разыгралі дзевяць мужчынскіх каманд.

Перамогу атрымалі прадстаўнікі раённага тэрытарыяльнага медыцынскага аб'яднання (РТМА). Юрый Ломаць з іх складу быў прызнаны лепшым гульцом.

Сяргей ГАЙКОВІЧ.

■ ПАМЯЦЬ...

Пайшоў з жыцця Аляксандр Кісень.

Ён быў футбаліст (1990-1993) і трэнер (2001-2002) «Маладзечна-2000», а ў васьмідзесятых гадах выступаў за мінскае «Дынама» ў вышэйшай лізе СССР. Яму было 47 гадоў, жыў у Мінску.

■ ТУРЫЗМ

Найлепшыя паходы

МІНСК. Паходы турыстаў рэгіёну — найлепшыя ў вобласці па выніках конкурсу.

Аддзел абласнога вучэбна-метадычнага кабінета нядаўна правёў завочны конкурс на лепшы турысцкі паход школьнікаў і педагогаў, праведзены ў 2002—2003 навучальным годзе і летам 2003. Да конкурсу прымаліся справядзачы аб падарожжах.

Сярод водных паходаў першай катэгорыі складанасці першае месца заняла група школьнікаў Вілейскага цэнтра пазашкольнай работы пад кіраўніцтвам Міхаіла Пётуха, якая падарожнічала па рэках Нарачанка і Вілія. Сярод паходаў педагогаў другое месца — у групы Маладзечанскага турклуба «Пілігрым» пад кіраўніцтвам Сяргея Бялкова. Яны падарожнічалі на веласіпед па Беларусі і Расіі. Трэцяе месца заняла група Красненскай сярэдняй школы Маладзечанскага раёна пад кіраўніцтвам Сяргея Ляева.

Горна-пешаходны паход групы Мядзельскага раённай базы юных турыстаў пад кіраўніцтвам Сяргея Нехвядовіча заняў пятае месца.

Кіраўнікі груп-прызёраў атрымаюць граматы ўпраўлення адукацыі Мінска-Маладзечанскага і каштоўныя падарункі.

Міхаіл ДУБОВІК.

■ ЦЯЖКАЯ АТЛЕТЫКА

Тры сусветныя рэкорды

СМАРГОНЬ. Чэмпіянат краіны сярод ветэранаў праводзіўся ў гарадскім Доме культуры 3 красавіка.

Спаборніцтва сабралі больш за сорак удзельнікаў у розных узроставых і вагавых групках. Мясцовых спартсменаў было чацвёрта.

Трэнер СДЮШАР Станіслаў Красоўскі заняў другое месца ў сваёй групе (40-44 гады, вага да 85 кг) і дзевятае — у агульным заліку. У агульным заліку ўлічваюцца ўзроставы і вагавы каэфіцыенты і памнажаюцца на ўзнятыя кілаграмы.

Першынстваваў у групе Красоўскага гродзенца Альберт Цемірбаеў, які ўсталяваў тут сусветны рэкорд. Два сусветныя рэкорды ў рыўку (68 кг, а потым 70 кг) паказаў 70-гадовы мінчанін Эдуард Жыгалька.

Беларуская зборная паедзе напрыканцы мая на чэмпіянат Еўропы ў Польшчу. У яе складзе будзе і Красоўскі. Дарэчы, летась на такіх жа спаборніцтвах у французскім Бардо ён заняў у сваёй групе (40-44 гады, вага да 77 кг) трэцяе месца.

Сяргей ГАЙКОВІЧ.

■ БАРАЦЬБА ГРЭКА-РЫМСКАЯ

Дом — лепшыя

МАЛАДЗЕЧНА. Турнір на прызы чэмпіёна Еўропы Барыса Радкевіча прынёс гаспадарам агульнакамандную перамогу.

Каля двухсот удзельнікаў 1989-91 г.г. высвятлялі адносіны 1-3 красавіка. Акрамя дванаццаці калектываў з усёй краіны, былі таксама замежныя госці з польскага Седліца. За маладзечанцамі ў выніковай табліцы размясціліся каманды ДЮСШ Ліскага раёна і сталічнай СДЮШАР.

У асобных катэгорыях гас-

падары першынствавалі чатыры разы. Гэтага поспеху дабіліся Дзмітрый Кісель (32 кг), Яўген Туравіч (35 кг), Андрэй Балаш (38 кг), Яўген Колесен (73 кг).

Яшчэ адну перамогу маладзечанцам прынёс Павел Харашэвіч у дадатковай катэгорыі да 66 кг для юнакоў 1985-86 г.г.

Прымалі ўдзел у турніры прадстаўнікі раённай ДЮСШ з Чысці. Лепшым з іх быў Яўген Цярэшка, які заняў трэцяе месца ў катэгорыі да 73 кг.

Сяргей ГАЙКОВІЧ.

ВІНШАВАНКІ

Тэцяню Антонаўну Гаранскую, любую жонку і маму, віншую з днём нараджэння!



Ты такая у нас во ўсім мире адна, Любим, ценим, целуем тебя, Здоровья и счастья желаем всегда!

Сардэчна віншую

Ганну Яўгенаўну Ахрэма з Вілейкі з 50-годдзем! Жадаем моцнага здароўя і сямейнага дабрабыту. Неумолимо мчат года, Их задержат не в нашей власти. Так пусть же будет так всегда — Чем больше лет, тем больше счастья! Твае родныя.

Мішачку Новікава ад усяго сэрца віншую з днём нараджэння!!! Сонейка, няхай у тваім жыцці заўсёды будзе месца для ўсмешкі. Валянціна.

Жанна Бажко! Віншую цябе з днём нараджэння. Жадаю шчасця, здароўя, аптымізму і каб збыліся ўсе твае жаданні. Маша.

Жанну Бажко віншую з днём нараджэння! Жадаю шчасця, здароўя і ўсяго найлепшага. Дачка Яна.

Жанну Фёдару Ангерчык сардэчна віншую з днём нараджэння! Вялікае дзякуй за шчырую дапамогу. Усіх даброт Вам! Моладзь МА ГА "ХСДМ".

Маладзечанскі турклуб "Пілігрым" віншуе Вольгу і Юрыя Рубацкіх з нараджэннем дачкі. Жадае моцнага здароўя, больш грошай і ўсяго найлепшага.

Яўгена Муравейку віншую з 17-годдзем! Жадаю здароўя, радасці, шчасця, поспеху ў вучобе. Твая сям'я.

Васіля Сяргеевіча Рухлю віншую з юбілеем. Жадаю здароўя, дабрабыту, поспеху ва ўсіх справах. Сем'і Рухляў і Баннікавых.

Святлану Віктараўну Рак віншую з днём нараджэння! Няхай жыццё квітнее буйнымі кветкамі, бо ўсё самае прыемнае наперадзе. Сяброўка Ліля.

Алену Мікалаўну Шылко з в. Залесе віншую з днём нараджэння! Жадаю толькі радасных дзён, здароўя і кахання. Сяброўка Ліля.

Марыю Іванаўну Дамашыц віншую з 65-годдзем! Жадаю здароўя, шчасця, радасці і ўсяго найлепшага. Рагуновіч. Клямяціч. Будай.

Віншую сваіх родных са святам Вялікадня. Жадаю моцнага здароўя, анёла-ахоўніка, Божлага бласлаўлення. Кацярына.

Ірыну Бурву віншую з днём нараджэння! Жадаю здароўя, шчасця, ўсмешак, дабрабыту, шмат удачы. Псюкевічы.

Ігара Захарава з в. Мароські віншую з днём нараджэння. Сямейнага дабрабыту, здароўя, шчасця, усіх зямных даброт. Ірына, Мікалай Бондары.

Алесь Уладзіміраўну Карніловіч віншую з днём нараджэння! Доўгага жыцця, здароўя, сямейнага дабрабыту. Мама Іра і дзядзька Мікалай.

Н. Крычко, Н. Вашкевіч, Р. Котава віншую з Вялікаднем. Жадаю Божлага бласлаўлення, анёла-ахоўніка. Кацярына.

Алесь Карніловіч віншую з днём нараджэння. Шчасця, удачы, поспеху ўсёму і ва ўсім. Кума Людэ.

Айца Мікалая Уладуку віншую з Вялікаднем. Жадаю моцнага здароўя, анёла-ахоўніка, Божлага бласлаўлення. Кацярына.

Мікалай Васільевіч і Марыя Пятроўна Васечкіны! Віншую вас з сярэбраным вясялем! Няхай у вашым доме будзе шчасце і цяпло. Валянціна Аноп.

Мікалай Васільевіч і Марыя Пятроўна Васечкіны! Віншую вас з сярэбраным вясялем! Няхай лёс заўсёды вас сарвае. Галіна Аноп.

Тэцяню Леанідаўну Касцёвіч віншую з днём нараджэння. Здароўя, кахання, поспеху ў працы і сям'і. Кума Света.

Кацярыну і Яўгена Адарычэнкаў віншую з 2-годдзем сумеснага жыцця. Вечнага кахання і ўзаемаразумення. Сябры Света, Міша і Таюша.

Кацярыну, Яўгена і Дзяніса Адарычэнкаў віншую са светлым святам Вялікадня. Усяго вам добрага. Сям'я Андрэашчукоў.

Уладзіміра Каспарэвіча са святам Вялікадня! Здароўя, спагадлівых людзей у Вашым жыцці. Сям'я Чараповічаў.

Ганначку Аўсейчык з днём нараджэння! Шчасця, кахання, дзякуй, што ты разам з намі. Дзеці, моладзь.

Пробашча Аляксандра Барылу са святам Вялікадня! Здароўя, шчасця, Боскай ласкі і апекі. Дзеці, моладзь з Вілейкі.

Станіслава Цярэньевіча Крыжанэ з Вілейкі віншую з юбілеем! Ад душы жадаю шчасця, кахання, бадзёрсці і удачы! Сем'і Мандрык і Ганкавіч.

Дзімачку Мандрыка віншую з днём нараджэння! Расці здаровым, добрым, шчаслівым! Мама, тата, брат.

Валянціну Мікалаўну Краўчонак з Вілейкі, любімую дачкушу, мілую сястрычку, дарагую цёткачку, віншую з юбілеем! Шчасця табе, наша родная!

Сняжана Маліноўская! Віншую цябе з 11-годдзем. Жадаю здароўя, поспеху ў вучобе. Твая бабуля, Наташка.

Вольгу і Юрыя Рубацкіх сардэчна віншую з нараджэннем дачкі!!! Сонейкі, ўсяго вам самага-самага добрага! Сябры з МА ГА "ХСДМ".



ЗНАЁМСТВЫ

Удавец, 52/170/65, жадае дапамагчы адзінокай, добрай жанчыне. 222310, Маладзечна-3, п/п КН 0848960.

ПАРАДЫ АГАРОДНІКА

Як аздаравіць насенне?

Хворое насенне — першакрыніца грыбковых, вірусных, бактэрыяльных і іншых хваробаў. Каб пазбегнуць заносу інфекцыі з насеннем, яго трэба загадзя аздаравіць ад патагеннай мікрафлоры сонечным абагрэвам. Для гэтага бяруць ліст фанеры ці кусок шырокай дошкі, засцілаюць брызентам ці старой сурвэткай і рассыпаюць насенне тонкім слоем. У сонечнае надвор'е яго выносяць на 4-5 гадзін на адкрытую веранду ці пад навес, а вечарам забіраюць у памяшканне. Насенне пастаянна перамяшваюць. Праграванне працягваюць 2-4 сутак і больш. Сонечныя прамяні не толькі абеззаражваюць насенне, але і стымуляюць яго прарастанне.

Каб пазбавіцца ўнутранай інфекцыі, насенне морквы і капусты праграваюць на працягу 15-20 хвілін (насенне морквы пры тэмпературы 52-53 градусаў, капусты — 48-50). Насенне перцу і баклажанаў праграваюць 25 хвілін пры тэмпературы 50 градусаў, а гароху пры той жа тэмпературы — 5 хвілін. Пасля гэтага яго адразу ж змяшчаюць на 2-3 хвіліны ў халодную ваду, затым добра падсушваюць.

Насенне памідораў супраць вірусных хваробаў абеззаражваюць у 1-працэнтным раствору марганцоўкі на працягу 20 хвілін, затым прамываюць у вадзе і прасушваюць. Агуркі лепш высаваць 2-3-гадовым насеннем, бо за гэты час яны практычна пазбаўляюцца ад віруса.

Насенне агароднінних

культур можна абеззаражваць з дапамогай фітанцыдаў часнаку: 25 г мязгі добра перамяшваюць у 100 г вады. Насенне вытрымліваюць у гэтай сумесі ў закрытым посудзе 1 гадзіну, затым прамываюць вадой і прасушваюць.

Для аздаравлення насення можна выкарыстоўваць сок алоэ, разведзены ў 2 разы вадой, ці каравяк (да 1 часткі дадаюць 6 частак вады). Насенне вытрымліваюць у адным і тым жа растворе 6 гадзін.

Насенне ўсіх агароднінних культур перад пасевам карысна апрацаваць раствором мікраэлементаў, пасля чаго яны даюць дружны ўсход, а затым і больш устойлівыя да хвароб і шкоднікаў расліны. Для прыгатавання раствора можна выкарыстоўваць гатовыя таблеткі полімікраўтнаення ці асобныя ўгнаенні. Калі прымяняюць асобныя мікраўгнаенні, то на 1 л расходуюць па 0,5 г борнай кіслаты, марганцоўкі, сернакіслага цынку, малібдэнавакіслага амонію, 0,05 г сернакіслай медзі, 5 г пітной соды. У растворе насенне вытрымліваюць 24 гадзіны, затым падсушваюць.

Яшчэ прасцей і не менш эфектыўна прымяняць раствор драўнянага попелу. Для прыгатавання раствора бяруць 20 г драўнянага попелу на 1 л вады, настойваюць 1-2 сутак і замочваюць у гэтым растворе насенне на працягу сутак.



Аграном Альбін МАКАРЭВІЧ.

Дыпламы з Польшчы

МАЛАДЗЕЧНА. Маладзечанскія хлопцы сталі дыпламантамі XI рэгіянальнага конкурсу баяністаў — навучэнцаў музычных школ.

Конкурс праходзіў 2 красавіка ў горадзе Пётркув-Трыбу-

нальскі (Польшча). Васымі-класнік Дзмітрый Шут адзначаны дыпламам. Шасцікласнік Дзяніс Злобін атрымаў дыплом трэцяй ступені. Абодва дыпламанты вучацца ў Міхаіла Таўгена.

Святлана ЦІШКО.

ЯК ЗВАРЫШ, ТАК І З'ЯСІ

Куліч

500 г мукі, 120 г цукру, 250 г цукровай пудры, 1 шклянка малака, 380 г сметановага масла, 5,5 чайнай лыжкі солі, 5 яек, 30 г дражджэй, 150 г разынак, 1 сталовая лыжка лімоннага соку, 4 сталовыя лыжкі гарачай вады, масла і мука для формы, цэдра ад паловы апельсіна і лімона, 6 штук рознакаляровага мармеладу для ўпрыгожвання.

Развесці дрожджы ў малаце з невялікай колькасцю цукру і мукі. Замесіць і даць пастаяць 20 хвілін. Потым дадаць растопленае масла, цукар, яйкі, соль, надзёртую лімонную і апельсінавую цэдру, разынкі і вымесіць песта. Выкладзі яго ў змазаную маслом і пасыпаную мукой форму і паставіць на 30 хвілін падыходзіць. Выпякаць у духоўцы 30-40 хвілін пры тэмпературы 200 градусаў. Гатовы куліч астудзіць у форме, выкладзі. З лімоннага соку, цукровай пудры, вады зробіць памадак, намазаць куліч і ўпрыгожыць скрылькамі (можна нарэзаць дробнымі кубікамі) рознакаляровага мармеладу.

Проста МАРЫЯ.

Злавій

ПІНСК. Незвычайна ўдачнымі апынуліся апошнія тыдні для рыбака з Пінска Анатоля Багаткі.

Раніцай 5 красавіка ён выцягнуў з ракі Пінны шчупака даўжынёй 120 сантыметраў і вагой 12 кілаграмаў. Паводле слоў рыбака, рыба, якая нядаўна аднерасцілася, моцна не супраціўлялася, яе лёгка ўдалося выцягнуць з вады. Дапамога спатрэбілася толькі для таго, каб пагрузіць шчупака на веласіпед, які А.Багатка выкарыстоўвае для паездак на рыбалку.

Алег СТАЦЭНЯ, БелаПАН.

Кінатэатр «Радзіма»



9-11 красавіка. «Рэальнае каханне», ЗША, рамантычная камедыя, 2 серыі — у 18.30 і 21.00. Прэм'ера. «Гонар маю», Расія — у 15.00 і 17.00.

12-18 красавіка. Прэм'ера. «Тыя, каму не шанцуе-2», Францыя, камедыя — у 17.00, 19.00 і 21.00.

Для дзяцей 10-11 красавіка. «Спірыт — душа прэзый», ЗША, поўнаметражны мультфільм — у 13.00.

Кожную суботу ў 21.00 — дыскатэка. Працуе бар. Камп'ютэрныя гульні. Тэл. для даведак: 7-15-92, 7-06-30.

■ КОНКУРСЫ



Зарабі білеты ў кіно

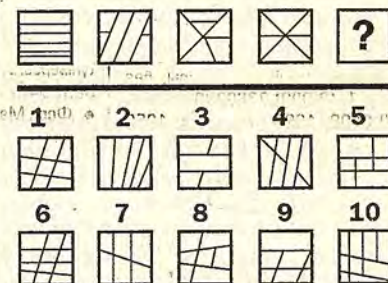
Прывітанне! Сёння ў пошце нашага конкурсу толькі тры правільныя адказы. Іх нам даслалі Дзмітрый Пакладок, Юрый Юхневіч і Максім Захарыч з Маладзечна. Усе атрымліваюць білеты ў кіно. Заходзьце.

Адказы на заданні, прапанаваныя у нумары 13:

1. Так роўнасць $19+20=15$ магчымая. Калі да 19 гадзін гэтага дня дадаць 20 гадзін, то атрымаем 15 гадзін наступных сутак!

2. Каб знайсці кучку, складзеную з фальшывых манет, дастаткова толькі аднаго ўзважвання. Трэба з першай кучкі пакласці на вагі адну манету, з другой — дзве, з трэцяй — тры і г.д. Цяпер трэба падлічыць, колькі б гэта колькасць манет важыла ў выпадку сапраўднасці ўсіх манет. Лішняя вага (рознасць) паміж розковымі дадзенымі і фактычнай вагою будзе адпавядаць нумару кучкі з фальшывымі манетами. Проста і прыгожа!!!

Наступнае заданне. ШТО ДАЛЕЙ? Так называецца задача. У верхні рад з чатырох фігур трэба паставіць адну з дзесяці пранумараваных з двух ніжніх радоў. Якой фігуры не хапае? Чаму менавіта яе? Калі знойдзецца прыкмету, паводле якой згрупаваліся верхнія фігуры, не будзеце мець клопату для вызначэння яшчэ адной у іхнюю кампанію.



Калі ласка, давайце адказы толькі пісьмова. Адказы прымаюцца на працягу дзесяці дзён з дня выхаду гэтага нумара «РГ» (да 19 красавіка ўключна). Будзе разыграны 5 білетаў.

Апошні раз падрыхтавала Аксана КУЛЕЙНІЧ.

■ ІМЯНЫНЫ

9 красавіка Праваслаўныя: Матроны, Івана.

Каталіцкія: Марыі, Марцэля.

10 красавіка Праваслаўныя: Іларыёна, Сцяпана, Яўстрата.

Каталіцкія: Макара, Міхала.

11 красавіка Праваслаўныя: Астапа, Івана, Кірылы, Марка.

Каталіцкія: Лявона, Піліпа.

12 красавіка Праваслаўныя: Засімы, Сафрона.

Каталіцкія: Віктара, Зянона, Людаслава, Юльяна.

13 красавіка Праваслаўныя: Іаанны, Апа-лонія, Веняміна, Інакенція, Іоны, Іпата.

Каталіцкія: Марціна, Пшы-быслава, Пшэмыслава.

14 красавіка Праваслаўныя: Марыі, Абрама, Яфіма.

Каталіцкія: Людвіны, Юстыны, Валяр'яна, Лямберта.

15 красавіка Праваслаўныя: Палікарпа, Ціта.

Каталіцкія: Анастасіі, Базы-ля, Вацлава, Цэзара.

Купон 15

да рубрык «Віншаванкі» і «Знаёмствы». Бясплатна змяшчаюцца тэксты аб'явам да 15 слоў. Анімічныя купоны не разглядаюцца. Пішыце, калі ласка, разборліва.

ТЭКСТ

ПРОЗВІШЧА, ІМЯ, АДРАС (НЕ ДЛЯ ДРУЖУ)

Звярніце ўвагу

Шаноўныя чытачы, калі вы хочаце павіншаваць знаёмых, блізкіх, то высылайце купон з разборліва напісаным тэкстам загадзя. Указвайце дату публікацыі — газета выходзіць па пятніцах. Бясплатна прымаюцца віншаванкі аб'явам да 15 слоў, якія паступілі ў рэдакцыю да аўторка ўключна. Зрабіце прыемнае сваім блізкім — павіншуйце іх праз газету! Калі вы хочаце размясціць аб'яву аб знаёмстве, калі ласка, указвайце адрас да запатрабавання і нумар дакумента ўладальніка. Бясплатна змяшчаюцца аб'явы аб знаёмстве аб'явам да 15 слоў. Публікуюцца па чарзе. Па-за чаргой — платна. Жадаем знайсці сваё шчасце!

■ ЭКСПРЭС-АПЫТАННЕ
МАЛАДЗЕЧАНЦАЎЯк пражыць
на халяву?

Усе апытаныя адразу ж адказвалі, што не трэба жыць на халяву. І ўвогуле яна ім непатрэбная. Варта працаваць, як «Я», у сэнсе ён ці яна. Аднак самыя смелыя, праўда, не да такой ступені, каб сфатаграфавалі, адказалі, што не супраць атрымаць вялікую спадчыну, пажадана 3-4 мяжы, уладкавацца на працу, дзе не трэба нічога рабіць і атрымліваць вялікую зарплату, знайсці забяспечаную ўдоўку ці багатага, прыгожага, разумнага палюбоўніка...

Ігар Каваленка, дырэктар
фірмы:

— У студэнцкія гады здаць экзамены, нічога не вывучыўшы, азначала пражыць на халяву. Увогуле, халяву можна знайсці ў Мінску: там больш магчымасцяў і грошай. Мяркую, жыць на халяву не цікава. Калі чалавеку ўсё прыносяць і заносіць — значыць ён хворы.



Зоя Гатоўка, рабочая:

— Можа, я і жыю на халяву, толькі аб гэтым не здагадваюся. Зрэшты, не верыцца мне, што яна ёсць. Нават тым, хто працуе і атрымлівае зарплату, цяжка прыходзіцца. А калі гэтага не мець?..

Кацырына Смаленская,
эканаміст:

— Для гэтага трэба быць нахабным. Такі чалавек можа, не саромеючыся, напрасіцца, перакласці свае абавязкі на плечы іншых. Ці стаць такім вынаходлівым, каб людзі не заўважалі, што ты жывеш на халяву.



Анатолій Сопач, зваршчык:

— Не працаваць, але атрымліваць грошы. Халяву мае той, хто яе хоча мець, альбо дзякуючы чыёйсьці валасатай руцэ. Асабіста мне халява непатрэбна. Я працую 37 гадоў і не шкадую аб гэтым.

Падрыхтавала Ірына РАБУШКА.

■ НАДВОР'Е

Мінск	10.4	11.4	12.4	13.4
ападка (на працягу сутак)				
тэмпература, °C днём	+6	+5	+4	+7
ноччу	+5	+6	+4	+5
атмасферны ціск, мм	734	737	742	741
хуткасць ветру, м/сек	4	2	3	3

Вільня	10.4	11.4	12.4	13.4
ападка (на працягу сутак)				
тэмпература, °C днём	+5	+5	+5	+8
ноччу	+5	+6	+5	+6
атмасферны ціск, мм	741	747	749	748
хуткасць ветру, м/сек	4	2	3	3

Гараскоп 12 – 18 красавіка

Авен
(21.03–20.04)

Ваша жыццёвая энергія павялічваецца, чакаецца прыток свежых сіл. У гэтыя дні вы адчуеце, што многае вам па сілах. Падтрымка ўплывовых асоб і сваякоў значна дапаможа ў справах. Вы будзеце актыўна займацца пошукамі дадатковых крыніц даходу. І сапраўды, з боку знаёмых да вас могуць паступаць цікавыя прапановы. Але будзьце асцярожныя ў прыняцці гэтых прапаноў.

Цялец
(21.04–21.05)

Жаданне лёгкіх грошай, прывольнае жыццё можа прывесці вас да ўдзелу ў фінансавых авантурах. Аднак вашы ідэі накіраваны на заробак будучы хоць і арыгінальнымі, але на ўрад ці добра прадуманымі. Каб пазбегнуць канкурэнцыі, новыя планы вы будзеце ажыццяўляць тайна, вялікая спакуса падману. Старайцеся праявіць разважлівасць, прыслухайцеся да парадаў мудрых людзей.

Блізняты
(22.05–21.06)

З'явіцца жаданне праявіць свае творчыя здольнасці: мастацкія, фатаграфічныя і іншыя. Гэты час спрыяльны для бізнэсу, звязанага з мастацтвам, музыкой, забавамі, псіхалогіяй, а таксама для прыняцця дзейнага ўдзелу ў грамадскіх мерапрыемствах. Але могуць актывізавацца і цёмныя сілы, якія пацягнуць у свет загані і пакажуць самыя брудныя бакі жыцця.

Рак
(22.06–23.07)

Цяпер вам прыйдзеца прыкласці больш намаганняў, чым звычайна, але і вынік будзе лепшым. У гэты перыяд будучы напрацоўвацца трывалыя сяброўскія сувязі, а самі сябры ўспрымаюць як блізкія сваякі. Вы паспрабуеце зрабіць са свайго жылля нешта падобнае на артыстычны ці літаратурны салон. Не ператамляйцеся на рабоце, нават калі вы зусім не адчуваеце стомленасці.

Леў
(24.07–23.08)

Мэтазгодна развіваць сямейны бізнэс і весці сумесную дзейнасць з братамі і сёстрамі. Пры ўзаемадзеянні з імі вы можаце разлічваць на прыбытак. Дзейнасць можа насіць часовы характар і не абкладацца падаткамі. Варта пазбягаць выкарыстання супрацьзаконных сродкаў дзеля абагачэння і паслуг крымінальных структур.

Дзева
(24.08–23.09)

Энергія космасу дапамогуць вам стварыць добрыя адносіны з кіраўніцтвам і вышэйстаячымі людзьмі, чым кампенсуюцца неспрыяльны перыяд у некаторых справах. Узнікшая ўзаемная сімпатыя з начальнікам дапаможа вам прасунуцца па службе ці дасягнуць таго, што іншым недасягальна. З'явіцца цікавасць да заняткаў культуризмам ці аэробікай.

Шалі
(24.09–23.10)

Лёс дае вам магчымасць вырашыць мінулыя канфлікты, вызваліцца ад іх, што дадасць аптымізму вашаму светаадчуванню. З'явіцца жаданне дасягнуць вялікіх вышын, славалюбства і амбіцый. Для дасягнення матэрыяльнага дабрабыту вы прыкладзеце максімум намаганняў. У сваіх паступках варта кіравацца толькі прынцыпамі маралі, інакш страціце больш, чым заробіце.

Скарпіён
(24.10–22.11)

Медытацыя і кітайская гімнастыка (цы-гун) дапамогуць ураўнаважыць і кантраляваць псіхічны стан. Гэта будзе садзейнічаць нармалізацыі рабочых узаемаадносін. У рамантычных кантатах вы станеце нецярплівым і марнатраўным, а крок ад кахання да нянавісці можа стаць вельмі кароткім нават без усялякіх бачных прычын.

Стралец
(23.11–21.12)

Упэўненасць у сабе і жыццёвая сіла дапамогуць дасягнуць пастаўленых мэтаў і пераадолець перашкоды. Гэта добры час для звяртання да аўтарытэтных і ўплывовых асобаў у пошуках падтрымкі сваіх пачынанняў. Тэма кахання і партнёрскіх узаемаадносін можа захапіць вас настолькі, што не пазбегнуць стомленасці. Таму раўнамерна размяркоўвайце сілы на работу, дом, каханне.

Чытайце
праз тыдзень:

- Жыхары трох маладзечанскіх кватэр з пачатку года былі выселеныя ў судовым парадку за сістэматычную неаплату камунальных паслуг і ўтрыманне месцаў пражывання ў антысанітарным стане. Матэрыял Сяргея Зянько чытайце ў наступным нумары.

Казярог
(22.12–20.01)

Вы будзеце агрэсіўнымі ва ўсім, што тычыцца сям'і. За вамі будзе выбар – стаць выратавальнікам ці разбуральнікам роду. Захоўвайце этыку адносін. Каб прадукцілі скандал і не захварэць, абавязкова давайце выхад энергіі. Імкніцеся да гарманізацыі сямейных адносін. Калі будзеце мяняць сябе, вы будзеце мяняць навакольны свет.

Вадалей
(21.01–19.02)

У гэты перыяд перад людзьмі ўважлівымі адкрыюцца новыя перспектывы, як мяркуецца, — на працы. Рэалізацыя даўніх ідэй здольная прынесці маральнае і матэрыяльнае задавальненне. Будучы паспяховымі камандзіроўкі, нават забавляльныя паездкі стануць карыснымі. Не варта смеіцца словамі і тым больш — даваць невыканальныя абяцанні.

Рыбы
(20.02–20.03)

У гэтым перыядзе намячаюцца сямейныя вечарыні і рамантычныя прыгоды. З'явіцца жаданне ўпрыгожыць жыллё, і вы не пашкадуеце на гэта грошай. Магчыма, некаторыя захопцяцца развадзеннем дамашніх раслін, якія ствараюць асабліваю ўтульнасць, пакупкай карцін, статуэтак і іншых упрыгожванняў, якія пераўтвараюць інтэр'ер дома.

Спынілі нелегалаў

СМАРГОНЬ. Мінулай ноччу непадалёку ад горада супрацоўнікі аддзела Дзяржаўтаінспекцыі мясцовага РАУС і аддзела аховы затрымалі аўтамашыны «Пежо» і «Фольксваген», якімі кіравалі жыхары Мінска.

Мінчане перавозілі 8 грамадзян Кітая, якія не мелі пры сабе дакументаў, што сведчаць асобу. Замежныя грамадзяне змешчаны ў ізалятар часовага ўтрымання Сморгонскага РАУС. Вырашаецца пытанне аб іх дэпартацыі за межы рэспублікі.

Паводле БелаПАН.

ОДО «АвтоПромПодшипник»
реализует
со склада в Молодечно
**сварочные
электроды,
карбид
кальция.**
Тел.: (01773) 52872, 53941.

АВТОБИС
ЗАПЧАСТИ
УАЗ•ПАЗ•МАЗ
ГАЗ•Камаз•Волга
со склада в Молодечно
Товар сертифицирован в РБ.
Тел./факс (01773) 44300, тел. 44283.

Комп'ютеры
НП
Гарантыя 3 года
Продаж у кредит
Тэл./Факс
(01773) 77720

Торговый дом «Молодечномобель» на Либаво-Романской
В лучших традициях классики
**модульные
системы
наборы
корпусной
мебели
спальни**
Из более чем 70 модулей вы можете с помощью компьютерного подбора собрать любую композицию для жилой комнаты, спальни, кабинета и прихожей. В продаже имеется новая коллекция мягкой мебели из натуральной кожи собственного производства и мебель других производителей РБ. Молодечно, ул. Либаво-Романская, 83а. Тел.: 51881, факс 54874.

рэклама
у «Рэгіянальнай
газеты»
тэл. у Маладзечне
53841

ЧТУП «Романья» предлагает
со склада и под заказ
Х/б ткани
ситец, бязь, мадапалам, диагональ,
двунитку, плашэтку, ткань вафельную,
фланель, гобелен.
Постельное бельё,
полотенца вафельные – дешево.
Цены доступные.
Постоянным покупателям скидки.
Тел.: (01773) 31906, 31907.

Рэгіянальная
газета

Інфармацыйна-рэкламнае штотыднёвае выданне для рэгіёну і рэспублікі. Выходзіць па пятніцах. Аб'ём 5 друкарскіх аркушаў фармату А2. Тыраж 9540 экз. Індэкс 63212 (індывідуальная падпіска), 63369 (ведомасная падпіска). Падпіска праводзіцца пастаянна ў паштовых аддзяленнях рэспублікі. У розніцу – цана свабодная. № 15 (468) 9.4.2004. РУП «Друкарня «Перамога», Міністэрства інфармацыі РБ. 222310, Маладзечна, вул. Таўлая, 11. Зак. № 1200. Падпісана ў друку 13.00 8.4.2004

Наш адрас: 222310, Маладзечна, Вялікі Гасцінец, 68а. Тэлефоны/факс: (01773) 6-96-67, 5-38-41 (рэклама), 5-07-99
E-mail: regionnews@promedia.by, http://regionnews.promedia.by

Галоўны рэдактар Аляксандр МАНЦЭВІЧ.

Заснавальнікі: Аляксандр МАНЦЭВІЧ, Ніна МАНЦЭВІЧ.
Пасведчанне № 227 ад 19.08.2003 г. Выдавец ТАА «Рэдакцыя газеты «Рэгіянальная газета».

Прыём дробных аб'яў

Маладзечна Вялікі Гасцінец, 68а. Тэл. 69667, 53841.
Вілейка вул. Вадап'янава, 23, капіравальны цэнтр «Парус». Тэл. 55284.
Вілейка вул. 17 Верасня, 30, пошта. Тэл. 55233, 55539.
Смаргонь вул. Танкістаў, 1, аддзяленне сувязі №2 Смаргонь. Тэл. 22211.
Чысць вул. Зялёная, 4, магазін «Канцкласік». Тэл. 99172.

Тэлефонныя коды гарадоў рэгіёна: Асцяравец – 01591, Ашмянны – 01593, Валожны – 01772, Вілейка – 01771, Маладзечна – 01773, Мінск – 017, Мядзел – 01797, Сморгонь – 01592